

Received:
06 December 2021
Revised:
16 January 2021
Accepted:
04 March 2021
Published:
25 March 2021
P.P: 07-51

ISSN: 2008-3564
E-ISSN: 2645-5285

Assessing the Performance of Corona Crisis Management In the United States

Jalal Fadakarian ¹ | Hossein Hosseini Jirdehi ²

Abstract

The presented research is a qualitative-documentary approach that is lived in terms of mental ontology and a function of lived experience and is intertwined in terms of researcher's epistemology and reality.

This descriptive and analytical study examines the performance of U.S. government management in controlling the Corona crisis. First, it deals with the ups and downs of the corona in the United States and its crisis management in 6 time periods and how to manage the crisis, and finally, by examining various sites and databases, it examines the strengths, weaknesses and solutions of the United States.

The United States is always in the throes of an economic crisis because it, as a capitalist country, does not support many people of color and color, and wealth in the United States is in the hands of some people, and the US government has not implemented any serious policies or solutions for the poor. It focuses on innovation ecosystems because it focuses on innovation ecosystems and seeks to invest in talent or elite around the world to promote flexibility in its infrastructure. But there is no plan to support small businesses and retailers, which is causing the recession to worsen in the United States because part of society is being ignored.

Keywords: Performance Evaluation, Crisis Management, Covid-19, America.

1. Corresponding author: MA in Crisis Management, Imam Hossein University, Tehran, Iran.
2. Associate Professor, Imam Hossein University, Tehran, Iran.

Cite this Paper: Fadakarian, J & Hosseini Jirdehi, H (2021). Assessing the Performance of Corona Crisis Management In the United States. *Crisis Management and Emergency Situations*, 13(4), 07–51.

ارزیابی عملکرد دولت آمریکا در کنترل بحران کرونا

جلال فداکاریان^۱ | حسین حسینی^۲

۴

سال سیزدهم
زمستان ۱۴۰۰

دانشگاه جامع امام حسین (ع)

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۱۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۰۹/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۱۲

تاریخ انتشار: ۱۴۰۰/۱۲/۰۸

صص: ۵۱-۰۷

شابا چاپی: ۲۰۰۸-۲۵۶۴
الکترونیکی: ۲۶۴۵-۵۲۸۵

چکیده

پژوهش ارائه شده رویکرد کیفی - اسنادی دارد که از نظر هستی شناسی و ذهنی تابع تجربه زیستی است و از نظر معرفت شناسی، دارای واقعیتی درهم تنیده می باشد. این پژوهش با ماهیتی توصیفی و تحلیلی به بررسی ارزیابی عملکرد مدیریت دولت آمریکا در کنترل بحران کرونا می پردازد. ابتدا به فراز و فرود کرونا در آمریکا و مدیریت بحران آن در ۶ بازه زمانی و نحوه مدیریت بحران آن پرداخته است و در انتها با بررسی سایت و پایگاه های اطلاعاتی مختلف نقاط قوت، ضعف و راه کار و اقدامات کشور آمریکا را مورد بررسی خود قرار داده است. کشور آمریکا همیشه با بحران اقتصادی دست و پنجه نرم می کند؛ زیرا این کشور به عنوان یک کشوری با نظام سرمایه داری، بسیاری از افراد جامعه و رنگین پوستان را حمایت نمی کند و ثروت در آمریکا در دست بخشی از افراد جامعه می باشد و دولت آمریکا هیچ سیاست جدی و راه کاری را برای قشر ضعیف جامعه به کار نگرفته است و بیشتر تأکید آن بر کارکنان دانشی می باشد؛ زیرا بیشتر بر اکوسیستم های نوآوری تأکید و به دنبال سرمایه گذاری برای جذب استعدادها یا نخبه ها در سراسر جهان با هدف ترویج انعطاف پذیری در زیرساخت های خود دارد و هیچ برنامه حمایتی برای کسب و کارهای کوچک و خرده فروشی ها ندارد که این موجب رکود اقتصادی بیش از پیش در آمریکا شده و قسمتی از جامعه را نادیده گرفته اند.

کلیدواژه ها: ارزیابی عملکرد؛ مدیریت بحران؛ کووید - ۱۹؛ آمریکا.

۱. نویسنده مسئول: کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه امام جامع حسین (ع)، تهران، ایران.

Jlfd1364@gmail.com

۲. دانشیار، دانشگاه جامع امام حسین (ع)، تهران، ایران.

استناد: فداکاریان، جلال و حسینی، حسین. (۱۴۰۰). ارزیابی عملکرد دولت آمریکا در کنترل بحران کرونا. فصلنامه مدیریت بحران و وضعیت های اضطراری، ۱۳(۴)، ۵۱-۰۷.

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین (ع) © نویسندگان

مقدمه

امروزه بررسی عملکرد جزء شاخصه‌های اصلی و تأثیرگذار می‌باشد که باید این شاخصه را در هر سطحی از اجتماع و حتی در سطح وسیع‌تری در کشور سنجید تا این توانایی در مدیران و حتی سیاست‌گذاران سازمانی ایجاد شود که استراتژی جامع و کاملی برای بهبود عملکرد یک سازمان در آینده طراحی کنند (دی و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۹۸).^۱ با توجه به اینکه رونق، رکود و بحران جزء لاینفک هر کشوری می‌باشد که در طول تاریخ به اشکال مختلف خودش را نشان داده است، یکی از شاخصه‌های پیش‌بینی‌کننده برای مقابله با بحران‌هایی که در آینده ممکن است پیش بیاید ارزیابی عملکرد می‌باشد تا براساس ارزیابی عملکرد بتوان به یک مدیریت جامع و راه‌کارهای منسجم دست پیدا کرد (ایکس یو و یاه، ۲۰۱۴: ۲۲۲).^۲ یکی از بحران‌هایی که دنیای جهانی را دربرگرفته است پاندمی بیماری کووید - ۱۹ می‌باشد که ابتدا در چین و سپس به تدریج در کل دنیا گسترش یافت و تمامی فعالیت‌های انسانی را تحت تأثیر خود قرارداد. مهم‌ترین مسأله‌ای که در این پاندمی ذهنیت تمامی انسان‌ها را به خود مشغول کرده، این است که کشورهای ابرقدرت یا به عبارتی جهان اول چگونه با این بیماری مقابله کرده‌اند یا اینکه توانسته‌اند از خود عملکردی قابل قبول را نشان دهند یا خیر. یکی از کشورهایی که قابل بررسی و بحث از نظر عملکردی یا چگونگی مدیریت بحران پاندمی کرونا می‌باشد، کشور امریکاست تا بتوان نقاط قوت و ضعف و راه‌کارها و استراتژی‌های پیش‌گرفته در این کشور را بررسی کرد.

در پی شیوع ویروس کرونا، ارزیابی عملکرد کشور بزرگی مانند امریکا و تأثیر آن بر دیگر کشورها بسیار حائز اهمیت می‌باشد که در ابتدا باید عملکرد این کشور بزرگ را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و سیاسی در مدیریت بحران کرونا بررسی کرد تا بتوانیم میزان تأثیر آنرا در دیگر کشورها بررسی و به چارچوب کلی از نحوه عملکرد یک کشور مانند امریکا برای مدیریت یک بحران دست پیدا کرد (دراکر، ۲۰۱۲).^۳ یکی از

1. Dey et al
2. Xu and Yeh
3. Drucker

بحران‌ها، همه‌گیری بیماری کووید - ۱۹ در کل کشورهای دنیا می‌باشد. در همین راستا رهبران و قوه عالی دولت‌ها در هنگام بروز بحران، مسئولیتی ویژه برای محافظت از جامعه خویش در برابر حوادث و مخاطرات دارند؛ حوادث و مخاطراتی مانند آنفولانزا خونی که به‌طور ناگهانی بروز می‌یابد؛ زندگی یا منافع افراد یا جمعیتی یا حتی فراتر را در معرض تهدید و انهدام قرار می‌دهد و مستلزم واکنش فوری برای رفع خطر یا کاهش آسیب‌های ناشی از آن‌ها هستند (منصوری مؤید، ۱۳۹۸: ۴۶۶). با توجه به تعاریف ذکرشده در قسمت بالا، ارزیابی عملکرد در یک بحران به‌ویژه بحران کرونا که امروزه کشورها را درگیر خود کرده، حائز اهمیت است. زمانی که بحث ارزیابی عملکرد در مدیریت بحران‌ها به میان می‌آید، چگونگی عملکرد کشورهای بزرگ و پیشرفته مانند آمریکا ذهن را درگیر خود می‌کند که آیا این کشور ارزیابی عملکرد و حتی نحوه اعمال آن در سازمان در مدیریت بحران کرونا، که شامل سنجش عملکرد و ارزیابی عملکرد در هرکدام از ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و بهداشتی) است، چگونه می‌باشد و آیا کارا و مؤثر بوده است؟ با توجه به اینکه شیوع ویروس کرونا در آمریکا اقتصاد این کشور را با مشکلات جدی روبه‌رو کرده است، اینکه ضعف‌ها و کاستی‌های نظام بهداشت و درمان این کشور بیشتر عیان شده است و ضعف در همین دو بعد، باعث ضعف در ابعاد اجتماعی و سیاسی این کشور شده است، مدیریت بحران کارآمدی در مقابل این ویروس نداشته است و برخلاف تصور افکار عمومی که کشور آمریکا به‌عنوان یک کشور بزرگ و پیشرفته به‌راحتی می‌تواند در مبارزه با کرونا پیروز شود، نتوانسته است عملکرد خوبی را در مدیریت بحران کرونا از خود نشان دهد و این، به‌مراتب خودش باعث تأثیر بر دیگر کشورها می‌باشد، نیازمند بررسی نقاط قوت و ضعف و راه‌کار و سیاست‌های درپیش‌گرفته این کشور در مقابله با این بیماری می‌باشد. نیکائی (۱۴۰۰) در پژوهش خود به بررسی شکل‌گیری پاندمی کووید - ۱۹ و چگونگی مقابله دولت‌ها با آن پرداخته است و پرسش‌های مختلفی را در حوزه توانایی دولت‌ها با توجه به ماهیت و شکل دولت‌ها و رابطه آن‌ها با جامعه مطرح کرده است.

با توجه به اینکه ارزیابی عملکرد (آموزش، جبران خدمات، استفاده از استانداردهای قابل انعطاف، توجه به فرد و گروه، سنجش عملکرد و ارزیابی عملکرد در فواصل زمانی مختلف) در چهار بعد (اقتصادی، بهداشتی، اجتماعی، سیاسی) یکی از حوزه‌های مهم هر کشور می‌باشد، در این راستا برای ارتقای عملکرد و مدیریت قوی در تمام ابعاد، نیازمند مطالعه کشورهای صنعتی و جهان اولی مانند امریکا هستیم تا بتوانیم با تبدیل نقطه‌ضعف کشورهای دیگر به نقطه قوت، تبدیل تهدیدها به فرصت‌ها به چارچوب محکم برای مدیریت دست‌یابیم؛ و با توجه به اهمیتی که در تدوین مدل مناسب درخصوص ارزیابی عملکرد امریکا در مدیریت بحران امریکا وجود داشت، این ضرورت ایجاد گردید تا پژوهشگر به تبیین آن بپردازد. از سوی دیگر چگونگی پاسخ‌گویی به مسائلی هم‌چون درک پیچیدگی عصر نوین با توجه به بیماری کووید - ۱۹، تعیین سازوکارهای آینده و شناخت دقیق نیازهای جامعه در بحران‌هایی مانند کووید - ۱۹ با بررسی وضعیت موجود در قالب چارچوب منسجم و مبتنی بر معیار و استانداردهای معتبر آغاز گردد تا بتوان در بحران‌های بعدی در ابعاد مختلف مورد سنجش قرار بگیرد. یکی از محاسن تحقیق پژوهش حاضر درخصوص یافتن چارچوب محکم برای مدیریت کنترل کووید - ۱۹ از طریق بررسی نقاط قوت و ضعف در ابعاد (اقتصادی، بهداشتی، اجتماعی و سیاسی) و تبدیل تهدید به فرصت و یافتن راه‌کارهای مؤثر جهت استفاده در دیگر کشورها آینده می‌باشد و اینکه غفلت و نادیده گرفتن نقاط ضعف و قوت، باعث تحمیل هزینه‌های اضافی به‌صورت گسترده در سطح دیگر کشورها می‌گردد.

تعاریف مفاهیم و ادبیات

ارزیابی عملکرد

ارزیابی عملکرد، یکی از راه‌های توسعه عملکرد کارکنان و حتی محیط سازمانی می‌باشد. ارزیابی عملکرد، یکی از شاخص‌های توسعه حرفه‌ای است که شامل بررسی منظم عملکرد کارکنان در سازمان‌هاست (نارکونینیه و اولبینایتیه^۱، ۲۰۱۸: ۱۲۷) یکی از مهم‌ترین شاخصه‌ها برای سنجش عملکرد، منابع انسانی می‌باشد و یکی از مسئولیت‌های

1. Narkunienė and Ulbinaitė

مهم مدیران و رهبران سازمانی، ارزیابی عملکرد کارکنان می‌باشد. به‌طور کلی ارزیابی عملکرد یک فرایند مستمر مدیریتی می‌باشد که ماهیتی پیوسته دارد و باعث بهبود و رشد سازمان‌ها می‌شود (بایوکازکن و کاربولت^۱، ۲۰۱۸: ۲۵۹). به‌موجب این سیستم مدیران می‌توانند به‌طور پیوسته عملکرد کارکنان را زیر نظر داشته باشند؛ زیرا این سیستم به‌صورت سیستماتیک عمل کرده و در سازمان‌ها به‌صورت رسمی و غیررسمی عمل کند. این سیستم‌ها به‌موجب آگاهی از نتایج عملکرد کارکنان و افزایش کارایی سازمان‌ها به‌وجود آمده است (کوتان^۲، ۲۰۱۵: ۸۶). یکی دیگر از وظایف این سیستم‌ها بررسی نقاط قوت و ضعف سازمانی می‌باشد که براساس این نقاط قوت و ضعف موجب بهبود عملکرد منابع سازمانی و کارایی سازمان در آینده شود و بتوان تعیین نمود که تا چه اندازه به اهداف سازمانی دست پیدا کنند (احمد^۳، ۲۰۱۳: ۷۲۴). ارزیابی عملکرد سازمانی تعاریف مختلفی دارد که شامل موارد زیر می‌باشد: ارزیابی عملکرد سازمانی را می‌توان به میزان شایستگی کارکنان در انجام وظایف خود و تعیین پتانسیل این کارکنان به‌منظور رشد و بهبود عملکرد سازمان تعریف کرد (انیسه و همکاران^۴، ۲۰۱۱: ۳۵۳) یا به فرایندی که به‌دنبال ارزیابی و سنجش رفتارهای کارکنان و مقایسه آن‌ها با معیارهای ازپیش تعیین‌شده می‌گویند (کابرا و کابرا^۵، ۲۰۰۳: ۴۴).

مدیریت بحران

مدیریت بحران فرایندی است که یک سازمان با یک رویداد متضاد و غیرمنتظره‌ای مواجه می‌شود که موجب آسیب به سازمان و ذی‌نفعان سازمانی می‌شود (بانندی و همکاران^۶، ۲۰۱۷: ۱۶۶۴). مطالعه مدیریت بحران ناشی از بلایای طبیعی و زیست‌محیطی در دهه ۱۹۸۰ بود و مدیریت بحران به‌عنوان مهم‌ترین فرآیند در روابط عمومی محسوب

1. Büyüközkan and Karabulut
2. Kotane
3. Ahmed
4. Anissh et al
5. Cabrera and Cabrera
6. Bundy et al

می‌شود (شریواستاوا^۱، ۱۹۹۸: ۳۰۰). سه عنصر برای یک بحران مشترک هستند: الف) یک تهدید برای سازمان؛ ب) عنصر غافلگیرشدن؛ ج) یک تصمیم کوتاه‌مدت.

ونت^۲ (۲۰۰۳) استدلال می‌کند که بحران، فرآیند تحول در سازمان است که سیستم قدیمی دیگر نمی‌تواند خود را حفظ کند و سازمان نیاز به تغییر دارد که اگر این تغییر رخ ندهد یک سازمان شکست می‌خورد. در مقایسه با مدیریت ریسک که شامل ارزیابی تهدیدات بالقوه و پیدا کردن بهترین راه برای جلوگیری از این تهدیدات می‌باشد؛ مدیریت بحران شامل مقابله با تهدیدات، طی بحران و پس از آن می‌باشد. مدیریت بحران یکی از زیرمجموعه رشته مدیریت می‌باشد که شامل مهارت‌ها و تکنیک‌های موردنیاز برای شناسایی، ارزیابی، درک و مقابله با وضعیت جدی است؛ به‌ویژه از لحظه‌ای که ابتدا آن به نقطه‌ای که مراحل بازبانی شروع می‌شود، رخ می‌دهد (آستین، ۲۰۱۸: ۱).

مدیریت بحران شامل جنبه‌های مختلف است از جمله (هریان^۳، ۲۰۱۴):

- روش‌های مورد استفاده برای پاسخ‌دادن به واقعیت و ادراک بحران.
- ایجاد معیارها برای تعریف آنچه سناریوها یک بحران را تشکیل می‌دهند و در نتیجه مکانیسم‌های پاسخ لازم را ایجاد می‌کنند.
- ارتباطات که در مرحله پاسخ سناریوهای مدیریت اضطراری رخ می‌دهد.

روش‌های مدیریت بحران یک کسب‌وکار یا یک سازمان به‌عنوان یک برنامه مدیریت بحران نامیده می‌شود. استاندارد بریتانیا یک پایه مفید برای درک اصطلاحات و چارچوب مربوط به بحران را فراهم می‌کند. در این سند تمرکز بر قرارگرفتن شرکت‌های در معرض خطر به‌ویژه در رویدادهای سیاه‌وسفید است که منجر به تهدیدات استراتژیک مهم برای سازمان‌ها می‌شود. در حال حاضر این برنامه‌های مدیریت بحران وظیفه دیگری برای توسعه یک استاندارد بین‌المللی دارد. مدیریت بحران گاهی اوقات به‌عنوان مدیریت حادثه اشاره شده است؛ هرچند چندین متخصص صنعت استدلال می‌کنند که اصطلاح «مدیریت بحران» دقیق‌تر است (روشه و همکاران^۴، ۲۰۱۳: ۲۷). ذهنیت بحران‌ها نیاز به توانایی

1. Shrivastava
2. Went
3. Herbane
4. Roche et al

فکر کردن به بدترین سناریو را - درحالی که به‌طور هم‌زمان راه‌حل‌های متعدد پیشنهاد می‌کند - می‌باشد (الن،^۱ ۲۰۱۲: ۵).

طی فرایند مدیریت بحران، شناسایی بحران‌های مختلف برای طرح‌ریزی استراتژی‌های متناسب با بحران الزامی است (کامبوس، ۱۹۹۹). بحران‌ها را در هشت طبقه دسته‌بندی می‌کنند که عبارتند از: بلای طبیعی، بحران‌های فناوری، مواجهه، شرارت، سوءرفتارهای سازمانی، خشونت‌های محل کار، شایعات و حملات تروریستی / فجایع انسانی.

مفهوم مدیریت بحران

براساس تعریف سازمان ملل، اصطلاح «بحران» به توقف جدی فعالیت‌های جامعه گفته می‌شود که موجب تلفات انسانی، منابع یا زیست‌محیطی شده و تبعات آن فراتر از توان منابع، جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد (آی‌بید،^۲ ۱۶۵۹). خسارات ناشی از بحران با عواملی از قبیل اقلیم، موقعیت جغرافیایی، نوع سطح زمین و درجه آسیب‌پذیری رابطه مستقیم داشته و با وضعیت ذهنی، اقتصادی - اجتماعی، سیاسی و فرهنگی جامعه رابطه معکوس دارد. رویکرد مدیریت بحران به‌عنوان یک رویکرد بلندمدت در ابتدا رویکردی تسکینی بود و به‌مرور با رویکرد آمادگی جایگزین شد و کاهش آسیب‌پذیری به‌عنوان بخشی از فرآیند توسعه برنامه‌ریزی در این رویکرد مدنظر قرار گرفت؛ بنابراین استقرار یک نظام کارآمد، در حوزه مدیریت بحران به‌منظور کاهش آسیب‌های اجتماعی ضرورت پیدا کرد. موضوع برنامه‌ریزی مدیریت بحران از سال ۲۰۰۵ در کشور ژاپن و ۱۶۸ کشور دنیا در قالب چارچوب عملیاتی هیوگو برای سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ و با هدف کاهش بحران‌های جهانی مطرح شد (کنستانتینیدس،^۳ ۲۰۱۳: ۱۶۵۹).

مدیریت بحران را می‌توان به‌عنوان یک عامل تأثیرگذار برای پیشگیری از بحران یا به حداقل رساندن اثرات یک بحران در بدترین وضعیت یک سازمان در راستای ارزیابی و مشکلات یک سازمان به‌کاربرد (هولینسکی،^۴ ۲۰۰۱: ۲۴۷). مدیریت بحران مجموعه‌ای از

1. Alan
2. Ibid
3. Constantinides
4. Holyński

فعالیت‌ها یا فرایندها برای تشخیص، مطالعه با پیش‌بینی بحران‌ها و مجموعه‌ای از اقدامات است که سازمان را قادر به جلوگیری با اداره مؤثر بحران‌ها می‌کند.

مدیریت بحران یک سیستم مدیریت مبتنی بر وضعیت است که شامل نقش‌ها و مسئولیت‌های واضح و الزامات سازمانی مربوط به فرایند شرکت است. پاسخ باید شامل اقدام در زمینه‌های زیر باشد: پیشگیری از بحران، ارزیابی بحران، مدیریت بحران و خاتمه بحران. هدف از مدیریت بحران، اطمینان از پاسخ سریع و کافی به بحران‌ها می‌باشد. هدف از مدیریت بحران، آماده‌شدن برای بحران به نحود مطلوب است؛ نیز اطمینان از پاسخ سریع و کافی به بحران، حفظ خطوط روشن گزارش‌دهی و ارتباطات در صورت بحران و موافقت‌نامه‌های مربوط به خاتمه بحران (آگونیس و همکاران^۱، ۲۰۱۷: ۶۷۰).

اهداف مدیریت بحران

یکی از اصلی‌ترین اهداف مدیریت بحران، بهبود فعالیت و فرایندهایی است که اهداف‌شان مقابله با بحران و کاهش میزان خسارات‌های ناشی از بحران در آینده می‌باشد. مدیریت بحران در سازمان‌ها الزامی است؛ زیرا هدف از تشکیل آن رسیدن به راهبردهای قابل قبولی می‌باشد تا بتوانند منافع یک سازمان را حفظ کنند. یکی دیگر از اهداف مدیریت بحران در سازمان‌ها، برداشتن گام‌ها و ارائه راه‌کارهای صحیح برای مقابله با بحران‌های پیش‌آمده می‌باشد (کومبز و کوستانتینی^۲، ۲۰۱۹: ۱۳۲).

بحران‌ها

تا به امروز طبقه‌بندی گوناگونی از بحران‌ها شناسایی شده است که شامل موارد زیر می‌باشد (ملک‌زاده و جوادیان، ۱۳۸۹: ۵):

(۱) طبقه‌بندی بحران‌ها از نظر ناگهانی یا تدریجی بودن:

به بحران‌هایی که به صورت ناگهانی در یک سازمان رخ می‌دهد و سریعاً محیط درون و بیرون سازمان را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد، بحران ناگهانی یا یک‌باره گفته می‌شود؛ اما یکسری از بحران‌ها به صورت تدریجی در سازمان‌ها رخ می‌دهند و در طول رخ‌دادن به صورت تدریجی، تقویت شده‌اند و تا جایی که بتوانند، به صورت آهسته پیشروی می‌کنند

1. Aguinis et al
2. Coombs and Costantini

و یک‌دفعه خود را بروز می‌دهند. بحران‌های ناگهانی قابلیت پیش‌بینی‌کنندگی کمی از قبل دارند، یک‌دفعه خود را نشان می‌دهند، در یک‌زمان ثابت به وقوع می‌پیوندند و از عدم انطباق سازمان با یک جنبه یا تعداد کمی از جنبه‌های محیطی حاصل می‌شوند و در مقایسه، بحران‌های تدریجی، به‌صورت آهسته در یک سازمان یا محیط پیش می‌روند و قابلیت پیش‌بینی این نوع بحران‌ها از قبل بسیار بالا می‌باشد و این بحران‌ها نقطه شروعی دارند و با گذشت زمان، احتمال این نوع بحران‌ها در یک سازمان بیشتر می‌شود و از عدم انطباق سازمان با چندین جنبه از محیط به‌وجود می‌آیند (ملکزاده و جوادیان، ۱۳۸۹: ۵).

۲) طبقه‌بندی بحران‌ها از دیدگاه میتراف و انگناس (میتراف و انگناس، ۱۳۸۱: ۲۹):

- بحران‌های اقتصادی مانند اعتصاب‌های کارگری، سقوط بازار، کاهش درآمدهای اصلی؛
- بحران‌های اطلاعاتی مانند ازدست‌دادن اطلاعات خصوصی و محرمانه، دست‌کاری اطلاعات کلیدی؛
- بحران‌های مادی مانند ازبین‌رفتن تجهیزات و وسایل اصلی سازمان؛
- بحران‌های منابع انسانی مانند ازدست‌دادن کارکنان کلیدی؛
- بحران‌های حسن شهرت مانند شایعه و تهمت به سازمان؛
- بحران‌های رفتارهای ناشی از بیماری روانی مانند گروگان‌گیری، عملیات تروریستی و
- بحران‌های فجایع طبیعی مانند زمین‌لرزه، آتش‌سوزی، سیل.

۳) طبقه‌بندی بحران‌ها با توجه به چگونگی به‌وجودآمدن آن‌ها:

بحران‌های درونی: این بحران‌ها از مشکلات درون سازمان مانند مشکلات تولید، ارتباطات، نقص در سخت‌افزارها یا نرم‌افزارهای سازمان، مدیریت مالی و تعارض بین کارکنان نشأت می‌گیرد. در این نوع بحران‌ها معمولاً مقصر اصلی کارکنان و مدیران سازمان‌ها می‌باشد؛ البته بحران‌های درونی می‌توانند منشأ روان‌شناختی مانند فقدان تفاهم میان مدیران و کارمندان، عدم ارتباطات، هماهنگی و کارهای تیمی داشته باشند. این

بحران‌ها جزء بحران‌هایی هستند که کارکنان سازمان به‌خوبی از آن آگاهی دارند و می‌توانند از قبل، برنامه‌هایی را برای پیشگیری از این بحران‌ها اعمال کنند.

دسته دیگری از بحران‌ها شامل بحران‌هایی می‌باشد که از محیط بیرونی یک سازمان نشأت گرفته است که به آن بحران ناگهانی یا یک‌باره هم گفته می‌شود. بحران‌هایی که در سطح وسیع‌تر دربرگیرنده سازمان و شرکت‌ها می‌باشد، تجارت و کسب‌وکار را در سطح بین‌المللی دربرمی‌گیرد که اگر دولت‌ها سیاست‌گذاری صحیح برای حل این نوع بحران‌ها نداشته باشند، موجب ایجاد بحران‌هایی وسیع‌تر در سطح اجتماع و جامعه می‌شود.

بحران‌هایی که منشأ آن روان‌شناختی می‌باشد و تمامی ماهیت یک فرد را تحت تأثیر خود قرارداد است و موجب کاهش توان‌مندی و قدرت تصمیم‌گیری در افراد می‌شود که این نوع بحران، موجب سردرگمی فرد تصمیم‌گیرنده می‌شود و نمی‌تواند یک موقعیت را درک و درنهایت تجزیه و تحلیل کند.

بحران‌هایی که از نقش سازمان‌های دولتی و کارگزاری‌های داوطلب نشأت می‌گیرند و وظیفه مدیریت بحران هم به سازمان‌ها و کارگزاران دولتی بستگی دارد.

۴) طبقه‌بندی بحران‌ها از لحاظ داخلی یا خارجی و فنی - اقتصادی با سازمانی - اجتماعی بودن:

در یک طبقه‌بندی، می‌توان بحران‌ها را از دو جنبه داخلی یا خارجی بودن و فنی اقتصادی و با سازمانی - اجتماعی بودن بررسی کرده است.

تیم مدیریت بحران

با توجه به اینکه امروزه سازمان‌ها بسیار بزرگ‌تر از گذشته شده‌اند، اداره کردن فعالیت و تصمیمات گرفته‌شده در راستای اقدامات ضروری، دیگر بر عهده یک مدیر یا یک فرد نمی‌باشد و با توجه به بزرگ‌بودن سازمان و افزایش سطح پیچیدگی سازمانی، نیازمند افراد متعدد با توانایی و مهارت‌های بالا می‌باشد تا بتوانند مشکلات را شناسایی کنند و یک تیم یا کمیته مدیریت بحران را تشکیل دهند تا بتوانند اقدامات لازم را از قبل برای رویارویی با یک بحران به‌خوبی پیش‌بینی کنند (دورن^۱، ۲۰۱۶: ۲۷۹).

این گروه یا تیم مدیریت بحران باید به‌عنوان یک گروه و واحد مستقل در سازمان‌ها به‌صورت پیوسته به فعالیت‌های خود ادامه دهند و به‌تمامی منابع و گزارش‌های داخلی و خارجی سازمان‌ها دسترسی کامل داشته باشند. این افراد علاوه بر اینکه به‌عنوان کارکنان دانشی در تیم مدیریت بحران فعالیت می‌کنند، باید از نظر روان‌شناختی در سطح بالای سلامت روانی باشند تا بتوانند با استرس‌های حاصل بحران مقابله کنند. این کارکنان باید توانایی بالایی در تصمیم‌گیری داشته باشند زیرا در زمان وقوع بحران باید در اسرع وقت بهترین تصمیم را بگیرند. سریع‌بودن در تصمیم‌گیری یکی از ویژگی‌های مهم اعضای تیم مدیریت بحران می‌باشد و این افراد باید هر شش ماه در مورد بحران‌هایی که ممکن است به‌یک‌باره در سازمان پیش بیاید، یا برای جلوگیری از بحران، تصمیماتی بگیرند (شولهامر و کوریلوف^۱، ۲۰۱۳: ۱۹۹). این افراد باید این مهارت را داشته باشند که بتوانند اطلاعات را از تمامی بخش‌های سازمان حتی محیط بیرون سازمان جمع‌آوری کنند و سپس به تجزیه و تحلیل این اطلاعات پردازند تا از وقوع بحران‌های احتمالی که ممکن است در آینده پیش بیاید جلوگیری کنند، یا استراتژی‌های مناسب را از قبل برای مقابله با بحران تدوین کرده باشند. افراد این تیم باید قبل وقوع یک بحران از مسئولیت و وظایف خود آگاهی کامل داشته باشند تا بدانند باید چگونه در راستای مدیریت بحران‌ها تلاش یا اینکه چگونه باید موقعیت‌های بحرانی را شناسایی و مدیریت کنند. هدف از تشکیل تیم مدیریت بحران، تصمیم‌گیری درخصوص چگونگی کنترل فعالیت‌ها در آینده می‌باشد. نگرش بسیاری از سازمان‌ها این می‌باشد که باید تیم مدیریت بحران در زمان وقوع بحران تشکیل شود و پس از رفع بحران‌ها این تیم منحل شود که این یک دید و نگرش اشتباه نسبت به تیم مدیریت بحران می‌باشد؛ زیرا این تیم هدفی آینده‌نگرانه دارد و از قبل به‌دنبال شناسایی مشکلات سازمان‌ها می‌باشد (شیرالی و همکاران^۲، ۲۰۱۶: ۴۴۲).

مهم‌ترین اقدامات در مواجهه با بحران

مهم‌ترین اقداماتی که می‌توان در هنگام بروز بحران انجام داد عبارت‌اند از: (یقین‌لو،

۱۳۸۳: ۱۱)

1. Schollhammer and Kuriloff
2. Shirali et al

۱. شناخت بحران‌ها و اولویت‌بندی‌ها براساس نیاز سازمان؛
 ۲. شناخت عوامل مؤثر در بروز بحران‌ها و اولویت‌بندی این عوامل؛
 ۳. فراهم کردن امکانات و زمینه‌های لازم برای حل و کنترل کاهش بحران؛
 ۴. انتخاب راه‌حل‌های مناسب (بهترین راه‌حل)؛
 ۵. فراهم کردن زمینه مشارکت کارکنان جهت انتخاب راه‌حل‌ها با فراهم کردن زمینه ارائه پیشنهادات توسط آنان (و توجیه کارکنان)؛
 ۶. تشکیل تیم بحران؛
 ۷. بررسی پیامدهای بحران؛
 ۸. بررسی اقدامات انجام‌شده از زمان وقوع بحران یا حل یا کنترل آن توسط اعضای ستاد و
 ۹. شناسایی مراکز، مؤسسات و ... که می‌توانند در حل بحران به سازمان کمک کنند.
- اگرچه هیچ بحرانی مشابه دیگری نیست؛ اما به‌کار بردن ده قانون طلایی تقریباً همیشه موفقیت‌آمیز خواهد بود:

- ایجاد یک تیم مدیریت بحران و دادن اختیارات لازم به آن‌ها؛
- تعریف هرچه سریع‌تر مشکل؛
- گردآوری اطلاعات جامع در مورد موضوع؛
- تمرکز بر روی مشکل اصلی؛
- درنظرگرفتن بدترین حالت؛
- داشتن یک برنامه جامع مدیریت بحران؛
- شناسایی افراد زیان‌دیده و جلب رضایت آن‌ها؛
- برنامه‌ریزی جهت حصول به بهترین نتیجه؛
- انتخاب یک سخن‌گوی توانا؛
- بازگرداندن هرچه سریع‌تر اعتماد کامل به تمامی ذی‌نفعان و
- مراحل برنامه‌ریزی برای یک بحران.

کشور امریکا

ایالات متحده از اعضا بنیان‌گذار سازمان ملل متحد، صندوق میان‌جهانی پول، بانک جهانی، سازمان کشورهای امریکایی^۱ و تعدادی دیگر از سازمان‌های میان‌جهانی است. ایالات متحده کشوری فوق پیشرفته بر پایه تولید ناخالص داخلی و دومین کشور دنیا بر پایه تولید ناخالص داخلی (برابری قدرت خرید)، تقریباً یک‌چهارم تولید ناخالص داخلی کل کشورهای جهان را دارد. اقتصاد ایالات متحده یک اقتصاد فراصنعتی و عظیم است که در فعالیت‌های خدماتی به شکلی عالی عمل کرده و در زمینه اقتصاد دانش‌بنیان، جزء سرآمدهای دنیا محسوب می‌شود. از لحاظ تولید، ایالات متحده رتبه دوم را در جهان دارد. ایالات متحده اولین کشور واردکننده و دومین کشور صادرکننده جهان است. با وجود اینکه جمعیت امریکا فقط ۴/۳ درصد جمعیت جهان است، این کشور مالک ۲۹/۴ درصد ثروت جهان است. ایالات متحده بیشترین سهم ثروت جهانی را در میان کشورهای دنیا دارد. امریکا از لحاظ چندین شاخص اجتماعی - اقتصادی مثل دستمزد متوسط، شاخص توسعه انسانی، سرانه تولید ناخالص داخلی و سوددهی سرانه، جزء رتبه‌های بالا در میان کشورهای جهان به‌شمار می‌رود. ایالات متحده قدرتمندترین نیروی مسلح جهان را دارد. بودجه و هزینه‌کرد نظامی امریکا، بیش از یک‌سوم کل بودجه نظامی دنیا است. ایالات متحده یک قدرت پیشرو و راهبر در زمینه سیاست، فرهنگ و دانش در جهان به‌شمار می‌رود (ویکی‌پدیا، ۲۰۲۱).

کووید - ۱۹

بیماری کرونا ویروس ۲۰۱۹ یا کووید - ۱۹^۳ که به آن بیماری تنفسی حاد ان‌کاو - ۲۰۱۹^۴ یا به شکل عمومی به آن کرونا نیز می‌گویند، بیماری عفونی است که بر اثر کرونا ویروس سندرم حاد تنفسی^۵ ایجاد می‌شود. این بیماری دلیل دنیاگیری ۲۰۱۹-۲۰ کرونا ویروس است. علائم آن تب، سرفه، تنگی نفس و عدم بویایی هستند. درد

1. OAS
2. Coronavirus disease 2019
3. COVID-19
4. nCoV acute respiratory disease-2019
5. SARS-CoV-2

عضلانی، تولید خلط، گلودرد، عدم چشایی و سرخی چشم از جمله نشانه‌های کمتر معمول آن هستند. با اینکه اکثریت موارد این بیماری باعث علائم خفیف می‌شود، بعضی از موارد به سینه‌پهلوی و نارسایی چنداندامی پیشرفت می‌کند. نرخ مرگ و میر بین ۱ تا ۵ درصد تخمین زده می‌شود؛ ولی برحسب سن و دیگر شرایط سلامتی تغییر می‌کند. بیماری اساساً از طریق قطرات ریز تنفسی افراد مبتلا، وقتی سرفه یا عطسه می‌کنند، به سایر افراد سرایت می‌کند. زمان در معرض بیماری قرار گرفتن و بروز نشانه‌ها، بین ۲ تا ۱۴ روز است. از طریق شستن دست‌ها و دیگر تدابیر بهداشتی، می‌توان از پخش آن جلوگیری کرد. بیماری‌زایی این ویروس، دستگاه تنفس را تحت تأثیر قرار می‌دهد و علائمی مشابه سرماخوردگی ساده ایجاد می‌کند. علائم ویروس کرونا شامل اختلالات تنفسی، آبریزش بینی، سرفه خشک، سرگیجه، گلودرد و بدن درد است که می‌تواند با سردرد و تب نیز همراه باشد و تا چند روز به طول می‌انجامد. در افرادی با نقص دستگاه ایمنی، افراد مسن و کودکان، این علائم می‌تواند شدیدتر شده و منجر به سینه‌پهلوی و برونشیت شود. علائم کرونا ویروس سارس که منجر به بیماری کووید - ۱۹ می‌شود، معمولاً چند روز پس از آلوده شدن فرد به ویروس شروع می‌شود؛ اما در بعضی افراد ممکن است علائم کمی دیرتر ظاهر شوند. براساس آمارها و تحقیقات انجام شده علائم می‌تواند شامل تب (در ۸/۴۳ درصد افراد هنگام پذیرش و ۷/۸۸ درصد افراد هنگام بستری)، سرفه خشک (در ۸/۶۷ درصد موارد)، اختلال تنفسی، احساس خستگی و درد عضلانی (در ۱۱ تا ۱۴ درصد موارد) و اسهال (در ۳/۸ درصد موارد) باشند. به‌طور متوسط دوره نهفتگی علائم، چهار روز است. در ۴/۵۶ درصد موارد، کدورت شیشه مات در سی‌تی‌اسکن قفسه سینه دیده شده است. ۹/۱۷ درصد از بیماران با بیماری غیرشدید و ۹/۲ درصد از بیماران با علائم شدید، هیچ‌گونه مشکلی را در رادیولوژی یا سی‌تی‌اسکن خود نشان نداده‌اند. هنگام پذیرش، لنفوپنی (کاهش تعداد لنفوسیت‌های در گردش خون) در ۲/۸۳ درصد افراد مشاهده شده است. در مقایسه با آنفلوآنزا، درصد بیشتری از بیماران کووید - ۱۹ درگیری ریوی را در سی‌تی‌اسکن خود نشان داده‌اند. برخی از افراد هیچ علامتی ندارند یا فقط علائم خفیف دارند؛ اما در افراد دیگر، کووید -

۱۹ می‌تواند منجر به مشکلات جدی مانند سینه‌پهلو، عدم دریافت اکسیژن کافی و حتی مرگ شود. این نشانه‌ها بیشتر در افرادی که مشکلات زمینه‌ای دیگری دارند، دیده می‌شود (ویکی‌پدیا، ۲۰۲۱).

مبانی نظری

نظریه پردازان:

قدری و همکاران (۲۰۱۴) حیات سازمان‌ها و نهادها را در شرایط بحران به شدت تحت تأثیر آمادگی مؤثر و کارآمد برای بحران، مقابله سریع در موقعیت‌های بحرانی و بازتوانی راهبردی پس از بحران می‌دانند؛ بنابراین به‌کارگیری یک برنامه راهبردی به‌منظور ایجاد رویکردی جامع که دربرگیرنده همه مخاطرات و همه نهادها است، باید توازنی صحیح بین مراحل پیش‌گیری، آمادگی، مقابله و بازتوانی ایجاد کند که توسط همه نهادهای کسب‌وکار دولتی و غیردولتی پشتیبانی شده و تضمین‌کننده کاهش مخاطرات باشد و سیاست‌ها و اقدامات این برنامه با تغییرات اقلیمی، بین‌المللی و ملی منطبق شود.

مصطفی‌نژاد (۱۳۸۶) در پژوهشی با عنوان «مدیریت بحران آمریکا در مناطق ژئوپلیتیکی» بیان کرد، ایالات متحده را می‌توان به‌عنوان تنها کشوری به‌حساب آورد که به‌واسطه برتری‌های مختلف و انگیزه‌های قوی خود، می‌تواند نقش مؤثری را در مسائل سیاسی - امنیتی و در زمینه بحران‌ها ایفا کند. نقش امنیتی ایالات متحده در خاورمیانه به جنگ جهانی دوم برمی‌گردد. سیاست‌های منطقه‌ای ایالات متحده در دوران ریاست جمهوری‌های مختلف بر مبنای رویاروی با اتحاد جماهیر شوروی سازمان‌دهی می‌شد. نقش آمریکا در این منطقه از زمان جنگ سرد به بعد فوق‌العاده مهم شده است. فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی فضای امن‌تری را برای آمریکا جهت کنترل کشمکش‌های منطقه‌ای بر مبنای مدیریت بحران فراهم آورده است. افزایش مداخلات آمریکا منجر به پیچیدگی مسائل امنیتی در خاورمیانه شده و این مداخلات، نقش ژئوپلیتیکی مؤثری در سیاست جهان دارد. مدل مدیریت بحران در آمریکا بر مبنای رویارویی است و نه بر مبنای فرایند دیپلماتیک و مدل تعادل. هدف ایالات متحده از مدیریت بحران در خاورمیانه را نمی‌توان در جهت

برقراری تعادل و پایداری در نظر گرفت. آمریکا شیوه اشغال‌گری را در جهت مدیریت بحران برگزیده است که این امر خود منجر به ناپایداری‌ها و درگیری‌های بیشتری در خاورمیانه شده است.

ماهر و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان «مدیریت بحران بیماری کووید - ۱۹: بازمهندسی نظام ارائه خدمات سلامت ایران» بیان کردند بحران بیماری کووید - ۱۹ باعث شد تا از زیرساخت‌های موجود مثل سامانه سپاس، سیستم اطلاعات بیمارستانی^۱، سامانه سیب و غیره، سامانه جدیدی به نام سامانه سلامت شکل گیرد تا ارتباط سطوح اول، دوم و سوم از طریق آن برقرار شود؛ بدین نحو که پس از پیدا کردن افراد مشکوک یا مبتلا، در صورت نیاز فرد، دستور قرنطینه خانگی یا مراجعه به مرکز جامع سلامت یا بیمارستان داده می‌شود. هم‌چنین پیگیری درمان بیمار از طریق این سامانه امکان‌پذیر بوده و مکرراً ثبت می‌گردد؛ لذا افرادی که با بیمار در تماس بوده‌اند از طریق سامانه رصد شده و مراقبین بهداشتی، طی تماس با این افراد اطلاعات آن‌ها را نیز ثبت می‌کنند و در صورت لزوم به مراکز جامع سلامت (سطح اول) یا بیمارستان عمومی (سطح دوم) یا بیمارستان تخصصی در سطح سوم ارجاع می‌دهند. این درحالی است که تا پیش از این امکان پیگیری وضعیت بیماران ارجاعی از سطح یک به سطوح بالاتر میسر نبود و مدیریت بحران بیماری کووید - ۱۹ باعث ایجاد زنجیره کامل ارجاع به صورت الکترونیک در نظام سلامت ایران شد. تا به امروز بیش از ۷۵ درصد جمعیت ایران در این سامانه پرونده الکترونیک داشته و سوابق مربوط به بیماری ثبت شده است و به‌زودی این کار برای کل جمعیت ایران نهایی خواهد شد. ایران و دیگر کشورهای جهان سیاست‌های مبتنی بر شواهد را برای مقابله با کووید - ۱۹ قبل و بعد از ورود آن تدوین کرده‌اند. رویکرد ناکافی دولت و جامعه در مدیریت شیوع بیماری، تجهیزات پزشکی، بهداشت و گندزدایی محیط از بزرگ‌ترین چالش‌ها در تصمیم‌گیری و مداخله در مبارزه با کووید - ۱۹ است. مدیریت این بحران نیاز به تلاش‌های حرفه‌ای و همکاری بین‌بخشی و ارگان‌های دولتی دارد. در نتیجه گرچه همه‌گیری بیماری کووید - ۱۹ نگران‌کننده است و تدوین سیاست‌های مناسب و اجرای درست آن‌ها اهمیت بالایی دارد؛ ولی ایران و دیگر کشورهای جهان در همین راستا

تلاش‌های بسیاری می‌کنند. تهدید بیماری کووید - ۱۹ در ایران فرصت ایجاد سیستم یکپارچه مبتنی بر ارجاع را فراهم نموده که اکنون بیش از هر زمان دیگر نیاز به اقدامات منسجم‌تر و کاربردی است تا همه‌گیری این بیماری کنترل شود.

جهانگیری و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان «واکاوای چگونگی افول هژمونی امریکا در عرصه جهانی با تأکید بر ویروس کرونا (ازمنظر حقوقی و سیاسی)» بیان کردند تحولات جهانی از بروز بحرانی جدید در نظم نوین جهانی حکایت دارد. تا مدت‌زمان زیادی امریکا به‌عنوان قدرت هژمون، نظم بین‌الملل را براساس نظم تک‌قطبی شکل داده بود. نتایج تحقیق بر این تأکید دارند که کرونا ویروس باعث تغییر در نظریه‌ها و روایت‌های کلان و خرد سیاسی به مفاهیم بنیادی حوزه سیاست و علوم سیاسی شده است؛ چنان‌که نگرش به دولت به‌خصوص کارکرد آن تغییر بنیادین یافت. اما اکنون جهان با وقایعی روبه‌رو شده است که این نظم تک‌قطبی و به‌معنایی دیگر هژمونی امریکا را به چالش کشانده است. ما در این مقاله درصدد پاسخ به این سؤال هستیم که دلایل افول هژمونی ایالات متحده در دوره زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۲۰ مبتنی بر چه پارامترهای نظریه‌های روابط بین‌الملل می‌باشد؟ فرضیه‌ای که برای آن در نظر گرفته شده است این است که امریکا به‌دلیل سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه‌ای که در دهه‌های اخیر داشته است و ازطرف دیگر ظهور قدرت‌های بزرگی هم‌چون چین و اکنون نیز بحران کووید - ۱۹، در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی رو به ضعف گذاشته و قدرت هژمونیک این کشور رو به افول است. این پژوهش بر روش تحلیل گفتمان لاکلا و موف استوار بوده و روش به‌کاربرده‌شده در آن توصیفی - تحلیلی می‌باشد.

امیدی و مرادی‌فر (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان «روایت راهبردی دیپلماسی دیجیتال امریکا علیه چین در پاندمی کرونا» بیان کردند با شیوع کووید - ۱۹، روابط دیپلماتیک دولت‌ها به چالش کشیده شد؛ اما با استفاده از این وضعیت دولت امریکا درصدد بهره‌برداری از دیپلماسی دیجیتال علیه چین برای ساخت روایت‌های راهبردی و بیان هویت و تصاویر خود و دیگری در نظام بین‌الملل برآمده است. در این پژوهش تلاش شد تا به پرسش‌های زیر پاسخ داده شود: (۱) چگونه وزارت خارجه امریکا در پی اوج‌گیری

بحران جهانی پاندمی کووید - ۱۹ با ساخت روایت‌های راهبردی، اهداف و سیاست‌های خود را در نظام بین‌الملل علیه چین بیان می‌کند؟ و (۲) دلایل مهم این نهاد دولتی امریکا برای تولید و رواج این روایت‌ها چیست؟ در فرضیه پژوهشی استدلال می‌شود که افزایش محبوبیت رسانه‌های اجتماعی در جهان در دوران پاندمی کووید - ۱۹ به افزایش اهمیت دیپلماسی دیجیتال به‌عنوان ابزار سیاست خارجی امریکا برای تولید روایت‌های راهبردی در تقابل با چین منجر شده است. با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی، معانی پنهان محتوای سه رسانه اجتماعی توئیتر، اینستاگرام و یوتیوب وزارت خارجه امریکا نشان داده می‌شود و برجسته‌سازی دو روایت راهبردی را می‌توان نام برد: رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی^۶ و رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی. در روایت راهبردی، رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، دو ژانر (منجی جهان در همه‌گیری کووید - ۱۹، مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین به‌عنوان تهدیدکننده امنیت) نشان داده شد. درعین‌حال در روایت راهبردی، رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی هم، دو ژانر دیگر (دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در قبال کووید - ۱۹، اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج) مشخص شد.

ساجدی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان «تحریم‌های شدید یک‌جانبه امریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در زمان شیوع کووید - ۱۹» بیان کردند تحریم در حالت طبیعی وقتی اتخاذ می‌شود که از قوانین بین‌المللی تجاوز و از معیارهای اخلاقی مقبول تخطی شده باشد. هدف از اعمال این تحریم‌ها آن است که نهاد یا کشور تحریم‌شونده مجبور به تغییر رفتار گردد. خروج دولت ترامپ از برجام و اعمال تحریم‌های یک‌جانبه علیه ایران، نقض منشور سازمان ملل متحد محسوب می‌گردد. افزون بر این شیوع بیماری کووید - ۱۹ در جهان و نیاز به همکاری جامعه جهانی برای مهار این بحران، باعث گردید تا دولت ایران و دیگر منتقدین تحریم‌های یک‌جانبه امریکا، درخواست لغو تحریم‌ها را نمایند. سؤال مطرح در این پژوهش این است که چرا در زمان بحران جهانی ناشی از کرونا، تحریم‌های یک‌جانبه امریکا علیه ایران نه تنها برچیده یا تعلیق نگردیدند؛ بلکه بر شدت آن‌ها افزوده شد؟ در پاسخ به این سؤال فرضیه‌ای که مطرح می‌گردد این است که

دولت ترامپ با افزایش تحریم‌ها به دنبال ایجاد نارضایتی بیشتر در بین توده مردم بود تا از این طریق، تغییر نظام سیاسی ایران را رقم زند یا حداقل رفتار ایران را در خاورمیانه تغییر دهد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که نظریه کارآمدی تحریم‌ها در مورد ایران مؤثر واقع نشده و روش پژوهش با توجه به ماهیت آن توصیفی - تحلیلی می‌باشد.

بررسی وضعیت ایالات متحده آمریکا در کنترل و مدیریت بحران قبل از کرونا

در سال ۱۸۰۳، به دنبال آتش‌سوزی در شهر پورتسموث، قانونی در آمریکا به‌عنوان قانون مدیریت بحران ملی تصویب شد که می‌توان از این قانون به‌عنوان زیربنای مدیریت بحران در ایالت متحده نام برد. امدادسانی به بلایا از سال ۱۹۰۰ میلادی برعهده صلیب سرخ آمریکا قرار گرفت و امروزه هم بر همین اساس اقدام می‌شود. پس از زلزله و آتش‌سوزی ۱۹۰۶ سان‌فرانسیسکو، تئودور روزولت این قانون را مورد تأکید قرارداد. او دولت را موظف کرد تا نقش فعال‌تری در روند مدیریت بحران در آمریکا داشته باشد. در سال ۱۹۳۹ قانون کنترل سیل مورد تصویب قرار گرفت که بیشتر بر کاهش آثار سیل بر شهرها تأکید داشت (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۲). در سال ۱۹۲۷، با بروز سیل در می‌سی‌سی‌پی، مسئول رسیدگی به این بحران، اتحادیه بازسازی مالی بود که مسئولیت توزیع کمک‌های مالی دولت فدرال را برعهده داشت. اتحادیه بازسازی مالی به‌عنوان اولین نهاد سازمان‌یافته در دولت فدرال آمریکا معرفی شد. در کشور آمریکا، اولین پژوهش‌های انجام‌شده در رابطه بحران و مدیریت اضطراری بحران پس از جنگ جهانی دوم در آمریکا در رابطه با برنامه‌ریزی برای تخلیه فوری و اسکان اضطراری صورت گرفت. در سال ۱۹۶۸، ترومن دفتری را برای برنامه‌ریزی در حوزه دفاع غیرنظامی در سال ۱۹۶۹ به دنبال آزمایش بمب اتمی توسط شوروی سابق و وقوع جنگ در کره، ابتدا به‌طور موقت و سپس به‌صورت قانونی، تأسیس نمود. در سال ۱۹۵۰ دو اتفاق مهم در زمینه مدیریت بحران رخ داد. تصویب قانون مدیریت بحران ۱۹۵۰ میلادی در آمریکا نقش دولت را در امدادسانی در حوادث طبیعی مشخص کرد و تصویب قانون دفاع غیرنظامی در همان سال چارچوب آمادگی ملی، ایالتی و محلی در کشور آمریکا را مشخص نمود. همین‌جا مشخص است که دو موضوع امدادسانی و آمادگی از نظر دولت آمریکا از هم جدا فرض شده‌اند. به مدت

۴۰ سال این دو مقوله جدا از هم برنامه‌ریزی شده و توسعه‌یافته‌اند (خلیل‌آبادی هراتی، ۱۳۸۶: ۳۵).

وظایف حفاظت از سازمان‌های غیرنظامی در دهه پنجاه برعهده دولت‌های محلی و ایالتی بود؛ اما به دلیل ناکارآمدی، سازمان دفاع غیرنظامی به صورت متمرکز فعالیت خود را ادامه دادند (مؤسسه مطالعات توسعه و فناوری تحلیلگران تهران (تدسای)، ۱۳۸۵).

قانون دفاع غیرنظامی مصوب ۱۹۵۰ میلادی نقش دولت محلی را در آمادگی جهت بحران‌ها مشخص نموده است. پیش‌زمینه این قانون در افزایش نگرانی دولت‌ها از حملات هسته‌ای در زمان شروع جنگ سرد بود. تمرکز اصلی در دفاع غیرنظامی بر موضوعات امنیتی و جنگ است. قانون دفاع غیرنظامی، مسئولیت اصلی آمادگی را برعهده ایالت‌ها و دولت‌های محلی می‌داند و نقش مدیریت فدرال دفاع غیرنظامی، هدایت کلی و تأمین منابع برای دولت‌های محلی است. این قانون در سال ۱۹۵۸ در پی شکایات دولت‌های محلی اصلاح شد و مسئولیت آن در تمام سطوح دولت توزیع گردید. ازطرف دیگر، مقاومت روزافزونی در مقابل امنیتی‌کردن آمادگی مردم در سطح ایالت‌ها ایجاد شد. دولت‌های محلی با موضوع حوادث طبیعی به‌طور منظم درگیر بودند، درحالی‌که تهدیدات هسته‌ای موضوع اصلی آن‌ها نبود. به همین دلیل منابع مالی دفاع غیرنظامی به‌سمت برنامه‌ریزی و آمادگی جهت کلیه تهدیدات سوق داده شد. از سال ۱۹۷۹ میلادی، قانونی با نام دکترین استفاده دوگانه به دولت‌های محلی اجازه داد که منابع دفاع غیرنظامی را برای امدادرسانی در بلاای طبیعی نیز استفاده نمایند. از سال ۱۹۸۱ منابع دولتی مربوط به امدادرسانی نیز برای آمادگی مورد استفاده قرار گرفت (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۲).

تغییر و تحولات سیاست‌های اتخاذشده در زمینه دفاع غیرنظامی باعث گردید با گذشت زمان، سازمان‌هایی مانند اداره دفاع غیرنظامی، اداره منابع امنیت ملی، بسیج ملی برای دفاع از کشور، ارتش و وزارت دفاع، مسئولیت این بخش را به عهده بگیرند که این روند نمونه بارز رویکرد نظامی و امنیتی این دوران می‌باشد.

به مرور زمان مسئولیت دفاع غیرنظامی بین دفاتر متعددی در ریاست جمهوری تا وزارت دفاع و سپس دوباره در کاخ سفید در گردش بود. مدیریت امدادرسانی در حوادث

طبیعی نیز دچار چنین سرنوشتی بود. از سوی دیگر، افزایش بی‌سابقه بلایا و بحران‌های طبیعی در دهه ۱۹۷۰ و وقوع سیل، طوفان، گردباد و حوادث انسان‌ساختی مانند نشت مواد شیمیایی خطرناک و نیروگاه‌های هسته‌ای، مجزای بودن فعالیت‌های امداد و نجات و مدیریت بحران از دفاع غیرنظامی، وجود سیاست‌ها، برنامه‌ها و فعالیت‌های موازی در سطوح ایالتی و محلی، عدم توانایی مؤثر سازمان‌های مسئول مدیریت بحران و وجود بیش از ۱۰۰ سازمان فدرال^۱، ایالتی و محلی درگیر در مدیریت بحران، سبب گردید تا آژانس مدیریت بحران فدرال با دستور اجرایی رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده آمریکا - جیمی کارتر - (۱۹۷۹) تأسیس گردد. جیمی کارتر کلیه فعالیت‌های مقابله و آمادگی را در یک سازمان به نام سازمان فدرال مدیریت بحران مجتمع کرد. شروع فعالیت این سازمان با مشکلات و پیچیدگی‌هایی همراه بود؛ چون تجمیع همه سازمان‌های مختلف قبلی که منابع متعددی هم داشتند، باعث اشکالات مدیریتی فراوانی شد. حدود ده سال طول کشید تا این سازمان بتواند خود را پیدا کند.

در سال ۱۹۸۸ دو قانون دفاع غیرنظامی و مدیریت بحران با هم ادغام شدند و به صورت یک قانون به سازمان فدرال مدیریت بحران ابلاغ گردیدند. امروزه دفاتر ایالتی و محلی این سازمان نقش دفاع غیرنظامی و امداد و نجات را با هم ایفا می‌کنند. بیشترین اقدامات حول سمت‌وسوی اسکان اضطراری و تخلیه جمعیت‌ها و بیشترین تأکید نیز امروزه بر حوادث طبیعی است. سازمان فدرال هم بیشتر نقش هدایتی و تأمین منابع را دارد. هم‌چنین از چند سال پیش نقش تربیت متخصص و سازمان‌دهی آموزش‌ها و تدوین دکترین نیز برعهده این سازمان قرار گرفته است (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۳).

وجود دیدگاه امنیتی ناشی از اوج جنگ سرد در دهه ۸۰ میلادی و عدم وقوع بحران‌های طبیعی بزرگ و جدی در این دوران، باعث گردید تا طی وقوع طوفان‌های هوگو و آندرو در سال‌های ۱۹۸۹ و ۱۹۹۲، ضعف شدید مدیریت بحران آشکار گردد. این امر منجر به تغییرات ساختاری در سازمان مدیریت بحران فدرال گردید و برای اولین بار، بخش پیشگیری و کاهش ریسک در حد معاونت سازمان پا به عرصه وجود گذاشت (خورشیدی و بهادری، ۱۳۸۵).

1. Federal Organization

در این زمان مدیریت جامع بحران با رویکرد جامع خطرات به‌عنوان مأموریت اصلی سازمان مدیریت بحران فدرال قرار گرفت. با اتمام جنگ سرد، مسئولیت‌های امنیتی سازمان مدیریت بحران فدرال کمتر شد و برنامه‌های امنیتی، از سایر برنامه‌ها مجزا شدند (سیلوس و کامینگ، ۲۰۰۶).

اولین بار در سال‌های ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۱ در سازمان مدیریت بحران فدرال، برنامه‌ریزی راهبردی انجام شد. اهداف راهبردی سازمان از مقابله به‌سمت کاهش مخاطرات تغییر کرد. نگرش مدیریت جامع بحران در پی گزارش‌های متعدد درباره عدم هماهنگی سازمان‌ها و استراتژی‌های مدیریت بحران رشد کرد و سریعاً به‌عنوان استراتژی اصلی سازمان مطرح گردید (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۴).

در سال ۱۹۹۰ میلادی اولین انجمن بین‌المللی مدیران بحران تأسیس گردید. در سال ۱۹۹۱ انجمن مدیریت بحران آمریکا با همکاری سازمان فدرال مدیریت بحران و شورای هماهنگی ملی مدیریت بحران، یک کمیته مدیریت بحران تشکیل دادند تا استانداردهای مدیریت بحران را استخراج و مصوب نمایند (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۴). در سال ۲۰۰۱ و پس از واقعه ۱۱ سپتامبر، مفهوم امنیت داخلی متولد شد. توجه دولت آمریکا به تروریسم باعث شد که روش‌های برخورد و مکانیسم‌ها در زمینه مدیریت بحران تغییر کند و سازمان فدرال مدیریت بحران به‌عنوان دفتری در این وزارتخانه قرار گرفت (علمداری، ۱۳۸۹: ۱۴).

پس از واقعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی، نیاز به تدوین استانداردهای مدیریت بحران بیشتر شد و برنامه سیستم مدیریت سوانح و حوادث^۱ به‌عنوان استاندارد ملی آمادگی شناخته شد.

وقوع حوادث تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، مدیریت بحران آمریکا را وارد دوران جدیدی نمود. امنیت داخلی و مقابله با تروریسم، به اولویت اول نهادهای مسئول تبدیل گشت و بدین‌منظور وزارت امنیت داخلی آمریکا در سال ۲۰۰۳ تأسیس گردید و ۲۳ سازمان فدرال از جمله سازمان مدیریت بحران فدرال تحت‌نظر آن قرار گرفتند و درحقیقت سطح تأثیرگذاری مدیریت بحران یک گام به عقب بازگشت. ازسوی دیگر با

1. NTPA1600

انتقال سازمان مدیریت بحران فدرال به وزارت امنیت داخلی و قطع ارتباط مستقیم سازمان با شخص رئیس‌جمهور، جایگاه مدیریت بحران در آمریکا نسبت به قبل تضعیف شد. عملکرد ضعیف در طوفان کاترینا از پیامدهای این تغییر ساختار می‌باشد. هم‌چنین فضای مقابله با تروریسم نیز مدیریت بحران را تحت تأثیر خود قرار داد و از جمله دلایل تضعیف آن در شرایط کنونی ایالات متحده آمریکا می‌باشد (گزارش دفتر اجرایی رئیس‌جمهور، ۲۰۰۷).

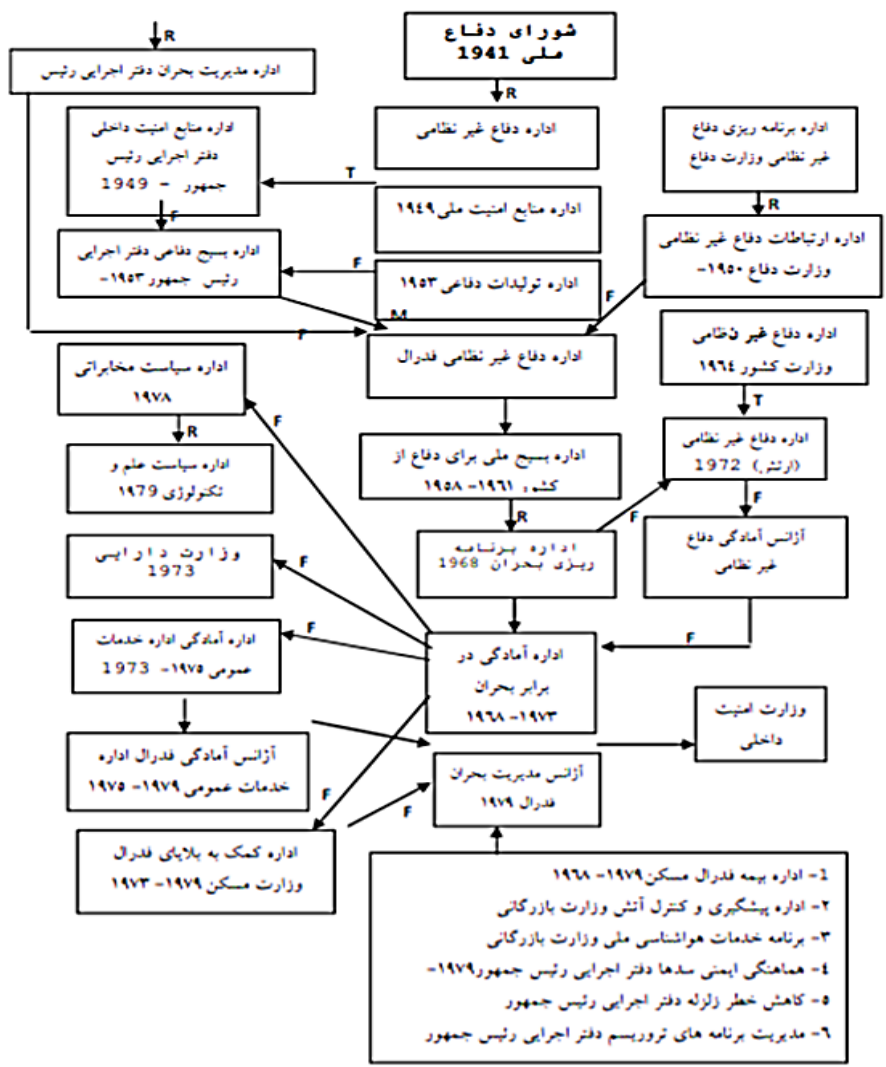
برای مدیران بحران کشور آمریکا، موضوع تروریسم، موضوع جدیدی نبود؛ چون در تعاریف و نگاه مدیریت جامع بحران، این مبحث جایگاه تعریف‌شده‌ای داشت. از طرفی با عنایت به سوابق ایجاد سازمان فدرال مدیریت بحران، دفاع غیرنظامی چنین مفاهیمی را به‌خودی‌خود وارد استراتژی‌های سازمان نموده بود بنابراین، امنیت ملی و موضوعات مهم آن مورد توجه جدی مدیران بحران در آمریکا قرار داشت.

با مطرح شدن موضوع تروریسم، افرادی وارد میدان شدند که با موضوع مدیریت بحران و به‌خصوص نگاه جامع‌آشنایی نداشتند؛ ولی بودجه‌های فراوان برای این مأموریت داشتند. این نگرش جدید ضربه زیادی به علم و حرفه مدیریت بحران در آمریکا زد. خیلی از افراد باتجربه مدیریت بحران از سازمان بیرون رفتند و افراد انتظامی و امنیتی جایگزین آن‌ها شدند. همه این اتفاقات باعث شد تا در طوفان کاترینا اتفاقاتی رخ بدهد که باعث سرافکندگی دولت آمریکا شود. آثار منفی تغییر نگرش در وزارت امنیت داخلی نه‌تنها در سطح ملی و بلکه در سطوح ایالتی و محلی نیز دیده می‌شود. (کانتون^۱، ۲۰۱۹: ۶۲).

تدوین برنامه سامانه ملی مدیریت بحران براساس اصول سامانه فرماندهی حادثه و هم‌چنین تدوین فهرستی از مهارت‌های پایه‌ای مدیریت بحران، اقدامات تاکتیکی و عملیاتی بوده‌اند که در چند سال اخیر رخ داده‌اند ولی استراتژی^۲ توجه بیش از حد به موضوع تروریسم در وزارت امنیت داخلی آمریکا، عاملی در جهت عقب‌گرد از دیدگاه مدیریت جامع بحران بوده است.

1. Canton
2. Strategy

وزارت امنیت داخلی امریکا، پنج معاونت دارد که شامل معاونت اداری، علم و فناوری، تحلیل اطلاعات و حفاظت زیرساخت‌ها، امنیت مرزها و حمل‌ونقل و آمادگی و مقابله با بحران هستند.

شکل ۱. تغییرات ساختاری مدیریت بحران امریکا از سال ۱۹۱۷ تا ۲۰۰۶ (جهانگیری، ۱۳۸۶: ۳۲).

پاندمی کووید - ۱۹

پاندمی کووید - ۱۹ در ایالات متحده بخشی از بزرگ‌ترین پاندمی جهانی با شروع بیماری به نام کرونا ویروس در سال ۲۰۱۹ شروع شد. از ژانویه ۲۰۲۰، ۴۶/۷۸۹/۰۳۱ نفر به این بیماری مبتلا شدند با ۷۵۸/۹۱۶ مرگ، بیشترین آمار مرگ‌ومیر را در جهان به خود اختصاص داد (شیخ و رابین مارس^۱، ۲۰۲۰). با توجه به اینکه این بیماری در ابتدا یک عفونت کشف‌نشده در سراسر جهان محسوب می‌شد، مرکز کنترل و پیشگیری بیماری تخمین زد که تا ماه مه سال ۲۰۲۱، ۱۲۰/۲ میلیون نفر در ایالت متحده به این بیماری یا بیش از یک‌سوم جمعیت جهان دچار این بیماری می‌شوند. کووید - ۱۹ یکی از مرگبارترین پاندمی‌ها در طول تاریخ در ایالت متحده بود یا به عبارتی دیگر، عامل اصلی مرگ در کل ایالت محسوب می‌شد (استوب^۲، دسامبر ۲۰۲۰). با توجه به اینکه با بالا بودن زمینه بیماری قلبی و سرطان در سال ۲۰۲۰-۲۰۱۹، امید به زندگی در ایالت متحده برای آمریکایی‌های اسپانیایی به مدت سه سال، برای آمریکایی‌های آفریقایی تبار به مدت ۲/۹ و برای آمریکایی‌های سفیدپوست به مدت ۱/۲ کاهش یافت، هنوز این اثرات در آمریکا وجود ندارد و هیچ مدیریتی در این زمینه انجام نشده است. مرگ ناشی از کووید - ۱۹ و کاهش امید زندگی بسیار وحشتناک‌تر از گذشته بود و هنوز در سال ۲۰۲۱، این کاهش امید به زندگی و مرگ ناشی از کووید - ۱۹ مدیریت نشده است (بوسمن و همکاران^۳، جولای ۲۰۲۰).

در ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، چین کشف یک خوشه‌ای از موارد پنهانی در ووهان را اعلام کرد. اولین مورد آمریکایی در تاریخ ۲۰ ژانویه گزارش شد و رئیس‌جمهور دونالد ترامپ اعلام کرد که شرایط کشور ممکن است در شرایط بحرانی قرار بگیرد و در تاریخ ۳۱ ژانویه با اورژانس عمومی^۴ ایالت متحده جلسه‌ای را برگزار کردند که پاسخ اولیه برای مدیریت این بحران، محدودیت در پروازهای ورود از چین بود؛ اما مدیریت پرواز به دلیل

1. Sheikh and Rabin
2. Stobbe
3. Bosman et al
4. General Emergency

آماده‌سازی سیستم مراقبت‌های بهداشتی، بسیار کند بود موجب اختلال در دیگر سفرها یا توقف در دیگر سفرها می‌شد (لمیر و همکاران^۱، ۲۰۲۰).

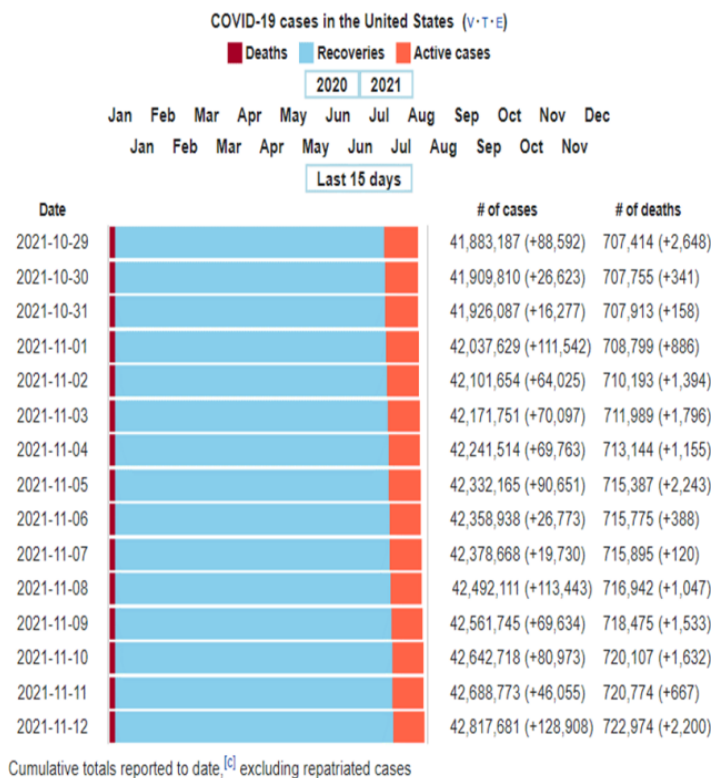
اولین مرگ ناشی از کروناویروس در ماه فوریه رخ داد که در تاریخ ۶ مارس ۲۰۲۰، ترامپ ۸/۳ میلیارد دلار را برای مبارزه با این بیماری اختصاص داد و در تاریخ ۱۳ مارس اعلام وضعی اورژانس ملی در امریکا کرد. دولت امریکا مقادیر زیادی از تجهیزات پزشکی که با استفاده از قانون دفاع که از سال ۱۹۵۰ به رسمیت شناخته شده بود، برای مراکز بهداشتی تهیه نمود؛ اما تا اواسط ماه آوریل به دلیل تعداد مرگ‌ومیرهای بالا، این پاندمی به‌عنوان فاجعه‌آمیزترین پاندمی در تاریخ ایالت متحده اعلام شد؛ زیرا روزانه تعداد افراد بیمار روبه افزایش بود. موج دوم این عفونت در ماه ژوئن آغاز شد (واستون^۲، مارس ۲۰۲۰). با اینکه محدودیت‌ها در چندین ایالت برقرار بود اما روزانه ۶۰/۰۰۰ نفر به این بیماری مبتلا می‌شدند. اواسط ماه اکتبر، سومین مورد شروع شد؛ بیش از ۲۰۰،۰۰۰ مورد جدید روزانه در طول ماه‌های دسامبر ۲۰۲۰ و ژانویه ۲۰۲۱ وجود داشت (مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها، ۲۰۲۰).

خوشبختانه واکسن‌های کووید - ۱۹ در دسامبر ۲۰۲۰ برای موارد اضطراری در دسترس قرار گرفت؛ اما شروع واکسیناسیون ملی، با اولین واکسن توسط اداره غذا و دارو^۳ در ۲۳ اوت ۲۰۲۱ به تصویب نهایی رسید (سازمان غذا و دارو، ۲۰۲۱). واکسن‌های کووید - ۱۹ در دسامبر ۲۰۲۰ در دسترس قرار گرفتند براساس پژوهش سازمان غذا و دارو (۲۰۲۱)، این واکسن‌ها مردم را در برابر بیماری شدید، بستری شدن و مرگ محافظت می‌کند. مرکز کنترل و پیشگیری بیماری در پژوهش‌های خود به این نتیجه دست یافت که افرادی که واکسینه نشده بودند، ۵ تا ۳۰ برابر احتمال ابتلا و بستری شدن در آن‌ها وجود دارد. براساس پژوهش‌های مرکز اثربخشی واکسیناسیون (۲۰۲۱)، گزارش‌های متعددی تهیه شدند که این بیماری ظرفیت بیمارستان را در سراسر کشور تحت تأثیر خود قرار داده است که این امر، موجب دورشدن مردم از بیماران مبتلابه بیماری و افزایش افسردگی در ایالت متحده امریکا می‌باشد.

1. Lemire et al
1. Watson
3. Medicine

چهارمین موج در ماه مارس ۲۰۲۱ با نوع جدیدی به نام آلفا بین مردم آغاز شد که این ویروس در انگلستان شناسایی شده بود که به دنبال آن، افزایش نوع دلتا ویروس بود. دلتا ویروس یک جهش عفونی خطرناک بود و در کشور هندوستان شناسایی شده بود که منجر افزایش تلاش برای ایمن ماندن در برابر این نوع ویروس در سطح دنیا شد. مدیریت این نوع ویروس دلتا شامل پاسخ‌های ایالتی و محلی به بیماری همه‌گیر شامل ماسک، ممنوعیت و لغو جلسات بزرگ (از جمله جشنواره‌ها و رویدادهای ورزشی)، اقامت در خانه و بسته‌شدن مدارس بود (استین^۱، مارس ۲۰۲۰)؛ که این ویروس دلتا در میان جمعیت‌های سیاه‌پوست و لاتین ایالت متحده دیده شد و طبق گزارش‌های بچل و همکاران^۲ (۲۰۲۱) و لینگستون^۳ (۲۰۲۱)، موجب حوادث بیگانه‌هراسی و نژادپرستی علیه آمریکایی‌های آسیایی تبار شد که خود، موجب افزایش خوشه‌های عفونت و مرگ‌ومیر در ایالت متحده آمریکا شد. در راستای مدیریت این بحران، جو بایدن رئیس‌جمهور وقت ایالت متحده خواستار تصویب جرائم ناشی از نفرت مربوط به ویروس کرونا توسط دو قانون‌گذار آسیایی - آمریکایی شد.

1. Stein
2. Bachel et al
3. Lingstone

شکل ۲. آمار مبتلایان و مرگ‌ومیر کووید - ۱۹ در شش ۶ بازه زمانی

بررسی وضعیت اقتصادی آمریکا در بحران کرونا

اولین جنبه در بررسی وضعیت اقتصادی آمریکا در بحران کرونا مرتبط با کسب‌وکارها در سطح کوچک و متوسط (مردم جامعه) و سطح بزرگ (کل کشور) می‌باشد که در بحران‌های طولانی مانند کووید - ۱۹ با خطر جدی مواجه شدند؛ زیرا استراتژی‌های این کسب‌وکارها عبارت است از: افزایش تنوع محصولات، اکتشاف بازارهای جدید، افزایش یادگیری پرسنل و مدیریت ارتباطات مثبت با دیگر کشورها که به دنبال پاندمی کرونا، تمام این استراتژی‌ها آسیب‌پذیر شدند. این استراتژی‌ها جزء برنامه‌های قبل از کووید - ۱۹ در آمریکا می‌باشد و بعد از وقوع بحران، نیازمند برنامه‌ریزی و تجدید مجدد استراتژی‌هایی است که خود نیازمند نیروهای خبره است که فقدان آن‌ها برای مدت طولانی باعث

تأثیرگذاری در اقتصاد کشور می‌شود؛ زیرا هیچ برنامه و استراتژی انعطاف‌پذیری برای مقابله با بحران اقتصادی در آمریکا تعریف نشده بود. با توجه به اینکه یک بحران به یک رویداد ناگهانی و غیرمنتظره اشاره دارد که عملیات سازمان‌ها را در سطح وسیع‌تر مختل کند (کومبز^۱، ۲۰۰۷: ۱۶۳)، هر بحران نشان داده است که به‌عنوان یک رویداد ناگهانی و غیرمنتظره اهداف کسب‌وکار را تهدید می‌کند و تأکید بر مدیریت بحران را پررنگ‌تر از قبل می‌کند (هرمن^۲، ۱۹۶۳: ۶۲). عدم برنامه‌ریزی آمریکا در سطح بنگاه‌های متوسط و کوچک باعث تحت‌تأثیر قرارگرفتن کل کشور از جنبه اقتصادی شد و در دوران قرنطینه، موجب افزایش سطح بیکاری در آمریکا شد. کسب‌وکارهای کوچک و متوسط به‌دلیل محدودیت‌های منابع، موقعیت بازار ضعیف‌تر و سایر عوامل، بیشترین سطح آسیب‌پذیری را در سطح جامعه داشتند که موجب افزایش فقر و آسیب‌پذیر شدن مردم عادی در آمریکا در دوران اولیه بحران کرونا شد؛ اما به مرور زمان به‌دلیل اینکه کسب‌وکارهای کوچک الکترونیکی قابلیت یادگیری و نوآوری را داشتند (ایروین و همکاران^۳، ۲۰۰۶: ۴۸) و (هانگ و لی^۴، ۲۰۱۳: ۳۰۱)، به‌عنوان یک فرصت برای بسیاری از اقشار جامعه تلقی می‌شدند (هانگ و همکاران^۵، ۲۰۱۲: ۵۳۸) و (هربن^۶، ۲۰۱۳: ۸۴) تا بتوانند به دیدی تازه به جامعه بحران‌زده نگاه کنند و کسب‌وکار خود را ادامه دهند.

استراتژی‌های مدیریت بحران آمریکا در بعد اقتصادی

۱) برنامه‌ریزی برای بحران، تشخیص و پاسخ:

کسب‌وکارها نیازمند یک برنامه‌ریزی خوب از طریق اقتصاددان‌ها و نیروهای آشنا با مدیریت بحران و ابعاد یک جامعه هستند (مونز و همکاران^۷، ۲۰۱۹). در وهله اول یک کشور نیازمند تمرکز بر کسب‌وکارهای کوچک در سطح کشور برای زنده‌ماندن اقتصاد و بهبود وضعیت در بحران‌ها هستند. فریز و همکاران^۸ (۲۰۰۷)، مدیران منابع انسانی یک

1. Coombs
2. Herman
3. Irvin et al
4. Hong and Li
5. Hong et al
6. Herbane
7. Mones et al
8. Freeze et al

کشور باید از قبل، یک برنامه روشن و بدون ابهام برای یک کشور طرح کنند که نیازمند یک تیم مدیریت بحران می‌باشد و این تیم شامل کارکنان و متخصصان منابع انسانی در خود کشور و کشورهای مجاور برای طرح یک برنامه روشن برای عبور از بحران‌ها می‌باشد (راف و عزیز^۱، ۲۰۰۳: ۴۲). کریس و همکاران^۲ (۲۰۱۵) به این نتیجه دست یافتند که داشتن یک سیستم هشداردهنده بحران برای زنده ماندن از وقایع بحران بسیار مهم است که نیازمند همکاری کشورها در سطح بین‌المللی با توجه به نیازهای مالی و غیرمالی (کوروش و همکاران^۳، ۲۰۱۵: ۱۵۴) می‌باشد که این امر، در مرحله اولیه بحران بسیار حائز اهمیت است. نقطه ضعف کشور آمریکا در این قسمت این بود که به بُعد همکاری با دیگر کشورها در اوایل بحران کرونا بسیار کم توجه بود. رهبری و منابع انسانی در حوادث بحران حیاتی هستند (لرینگ^۴، ۲۰۱۲: ۴۲). از بین رفتن کارکنان در هر بخش جامعه بسیار فاجعه‌آمیز است که نیازمند یک رهبری اثربخش در طول بحران می‌باشد (دنت و همکاران، ۲۰۱۳)^۵. رسانه‌های اجتماعی در بُعد فرهنگی به عنوان یک کانال برای ارتباطات مؤثر بسیار تأثیرگذارند (هربان^۶، ۲۰۱۸: ۴۶۹). کشور آمریکا در ابتدای بحران از خود نقطه ضعف فراوانی به دلیل عدم برنامه‌ریزی برای بحران کرونا نشان داد؛ اما بعد از آن اقداماتی را با برنامه‌ریزی انجام داد.

۲) انعطاف‌پذیری، یادگیری پویا و تجدید استراتژیک:

توجه به کارآفرینی و نیروهای کارآفرین جزء برنامه‌های دیگر آمریکا برای حفظ محصولات و خدمات با هدف در اولویت قراردادن صاحبان کسب‌وکار و اقتصاد کلان جامعه بود (راتن^۷، ۲۰۲۰). فرصت‌های جدید و مسیرهای جدید در دوران کووید -۱۹ فقط توسط کارآفرینان میسر است (هی و هری^۸، ۲۰۱۹). در کووید -۱۹ برای تجدید استراتژی، کشور نیازمند تیم کارآفرینی آشنا با استراتژی‌های انعطاف‌پذیر، نیاز به داشتن

1. Ruff and Aziz
2. Chris et al
3. Kurschus et al
4. Lerbinge
5. Dent et al
6. Herbane
7. Ratan
8. Hey and Harry

یک ذهنیت رهبری، اتخاذ تصمیم‌های چندگانه شیوه‌های مدیریت، حفظ رابطه خوب و شبکه قوی، شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها و اقدامات سریع می‌باشد (آلون و همکاران^۱، ۲۰۲۰: ۸). قابلیت یادگیری سازمانی پس از بحران نیز برای بهبود حیاتی است (وانگ و آلتینای^۲، ۲۰۱۲: ۱۴). بحران کووید -۱۹ نشان داد که امریکا هیچ برنامه‌ای با قابلیت انعطاف‌پذیری و یادگیری سازمانی از بحران‌های قبلی نداشته است و ضعف در پی‌ریزی هرکدام از استراتژی‌ها، موجب رکود در اقتصاد امریکا شد (آنسل و بوین^۳، ۲۰۱۹: ۱۰۷۹).

جدول ۱. ارزیابی عملکرد امریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ در ابتدای بحران

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط قوت	نقطه فرصت برای بسیاری از قشر جامعه در حوزه کسب‌وکار آنلاین
نقاط ضعف	نبودن استراتژی مناسب برای مدیریت بحران کرونا، عدم برنامه‌ریزی امریکا در سطح بنگاه‌های متوسط و کوچک
راه‌کارها و اقدامات	برنامه‌ریزی برای بحران، تشخیص و پاسخ، انعطاف‌پذیری، یادگیری پویا و تجدید استراتژیک

ارتباط بین بُعد بهداشتی و اقتصادی در بحران کرونا (امریکا)

پاندمی کرونا در امریکا نشان داد که بُعد اقتصادی و بهداشتی با یکدیگر همراه می‌باشد (گیل^۴، ۲۰۲۰). رکود اقتصادی به‌عنوان اولین تهدید در بُعد بهداشتی شناخته می‌شود (لای^۵، ۲۰۱۷: ۶۰۰). تهدیدات مربوط به بحران کووید - ۱۹ در وهله اول بر اقتصاد یک کشور تأثیر می‌گذارد و باعث تنش‌های عاطفی و تأثیر در بهداشت روان یک جامعه می‌شود (سیرولا^۶، ۲۰۲۰: ۴۵۶). بیشتر مشکلات بهداشتی مربوط به نگرانی افراد در برای ازدست‌دادن کار می‌باشد که این نگرانی بر میزان تاب‌آوری آن‌ها هنگام مواجه شدن با این بیماری تأثیر می‌گذارد، باعث کاهش عمر افراد می‌شود و از جهاتی آن‌ها نگران این

1. Alon et al
2. Wang and Altinay
3. Ansell and Boin
4. Gill
5. Lai
6. Sirola

هستند که در محیط کاری با این بیماری مواجه شوند (هیلی^۱، ۲۰۲۰) که عدم مدیریت در این نگرانی، باعث ترک کار آن‌ها یا کاهش ساعات اداری و حتی ازدست‌دادن کار می‌شود (لامبرت و همکاران^۲، ۲۰۲۰: ۲۳۲) که علاوه بر تأثیر بر بعد بهداشتی، در بعد اقتصادی یک جامعه تأثیرگذار است. اندازه‌گیری این دو بعد به دلیل رابطه تنگاتنگی که با یکدیگر دارند بسیار مشکل و نیازمند مطالعات فراوان است (هاسلت و همکاران^۳، ۲۰۲۰).

جدول ۲. ارزیابی عملکرد امریکا در بعد بهداشتی و اقتصادی

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط ضعف	ترک محل کار توسط کارمندان، کاهش ساعات اداری، ازدست‌دادن کار

بررسی کرونا در امریکا و سیاست‌ها و اقدامات و تأثیر آن بر دیگر کشورها

ورود ویروس کرونا به منطقه امریکای لاتین در شرایط رشد اقتصادی پایین و مهم‌تر از آن، هم‌زمان با نابرابری و آسیب‌پذیری قابل توجه اجتماعی حادث شد؛ وضعیتی که پیش از همه‌گیری، افزایش فقر مطلق، تضعیف انسجام اجتماعی و بروز نارضایتی‌های سیاسی - اجتماعی در گوشه و کنار منطقه را به دنبال آورده بود. قرنطینه و فاصله‌گذاری اجتماعی برای ممانعت از گسترش هرچه بیشتر ویروس، شرایط فوق را تشدید کرد و منجر به خسارات شغلی و کاهش درآمدها شد. ازدست‌رفتن درآمدها، پیش از همه بر اقشار وسیعی از جمعیت منطقه که در فقر زندگی می‌کردند، تأثیر گذاشت. ناامنی شغلی طبقات یادشده باعث شد بیشتر از سایر اقشار در معرض اخراج یا کاهش حقوق قرار بگیرند. با این حال، در امریکای لاتین ناامنی شغلی را نمی‌توان مختص قشر خاصی دانست. بازارهای کار در منطقه غالباً شرایط مناسبی ندارند. طبق آمار سال ۲۰۱۸ سازمان بین‌المللی کار: درصد بالایی از اشتغال غیررسمی در اقتصاد منطقه وجود دارد (۵۳/۱ درصد).

در سال ۲۰۱۸، تنها ۴۷/۴ درصد از شاغلان در سیستم‌های بازنشستگی مشارکت داشتند و بیش از ۲۰٪ از آن‌ها در فقر زندگی می‌کردند.

1. Healy
2. Lambert, et al
3. Haslett et al

زنان، دختران، بومیان، آفریقایی تبارها و مهاجران، بخش عمده‌ای از ترکیب جمعیتی کارگران غیررسمی را تشکیل می‌دهند.

افت ۵/۳٪ در تولید ناخالص داخلی و افزایش ۳/۴٪ میزان بیکاری که از سوی کمیسیون اقتصادی امریکای لاتین و کارائیب^۱ پیش‌بینی شده، ممکن است میزان فقر در سال ۲۰۲۰ را ۴/۴ درصد افزایش دهد (۲۸/۷ میلیون نفر بیشتر در مقایسه با سال قبل) و تعداد کل افراد فقیر را در منطقه به ۲۱۴/۷ میلیون نفر (۳۴/۷ از جمعیت منطقه) برساند. در این میان، افراد گرفتار فقر مطلق به احتمال زیاد ۲/۶ درصد افزایش خواهند یافت (۱۵/۹ میلیون نفر دیگر) و در کل ۸۳/۴ میلیون نفر تحت تأثیر این شکل از فقر قرار خواهند گرفت.

افزایش فقر و شکل مطلق آن، احتمال موفقیت برنامه‌های مبارزه با فقر و پایان دادن به همه اشکال آن در همه جا تا سال ۲۰۳۰ (هدف توسعه پایدار) را تضعیف می‌کند و در چشم‌انداز وسیع‌تر، امکان دستیابی به اهداف مربوط به بُعد اجتماعی برنامه ۲۰۳۰ توسعه پایدار را با دشواری همراه می‌سازد.

باید توجه داشت که تأثیر بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ بر تولید ناخالص داخلی و اشتغال، از کشوری به کشور دیگر متفاوت است و در نتیجه، میزان افزایش فقر و فقر مطلق پیش‌بینی شده برای هر کشور نیز متفاوت می‌باشد. با توجه به عدم اطمینان از وضعیت فعلی و چگونگی تحول آن، سه سناریوی پایین، متوسط و زیاد برای فقر و فقر مطلق در ۱۷ کشور منطقه را نشان می‌دهد. میزان افزایش فقر در سناریوی متوسط ۴/۴ درصد، در سناریوی پایین ۳/۴ درصد و در سناریوی بالا ۵/۵ درصد پیش‌بینی می‌شود.

از این اطلاعات می‌توان چهار نتیجه به دست آورد:

۱. در کلیه سناریوها، فقر مطلق در همه کشورها افزایش می‌یابد؛
۲. در سناریوی بالا، بیشترین افزایش فقر مطلق در مکزیک، نیکاراگوئه و اکوادور رخ می‌دهد؛
۳. در سناریوی بالا، فقر به‌طور کلی به‌ویژه در آرژانتین، مکزیک، اکوادور و برزیل افزایش می‌یابد

1. ECLAC

۴. این آمار آسیب‌پذیری جدی سه اقتصاد بزرگ منطقه را آشکار می‌کند.

برنامه‌های دولت‌های امریکا برای مبارزه با کرونا

بسته‌بودن تمامی مرزهای زمینی و هوایی:

خانم کلاودیا بلوم، وزیر روابط خارجی کلمبیا اعلام نموده با توجه به تمدید دوره قرنطینه عمومی اجباری در کشور تا تاریخ ۵ خردادماه (۲۵ می)، کلیه مرزهای زمینی و هوایی به‌ویژه با برزیل، پرو و اکوادور که بالاترین آمار مبتلایان به بیماری کووید - ۱۹ را داشته‌اند، بسته خواهد ماند. وی پروازهای انسان‌دوستانه را تنها استثنا جهت ورود و عبور ترانزیتی یا خروج از کشور دانسته است.

ورود هواپیما حامل ۲ هزار دستگاه کمک تنفسی از امریکا به مکزیک:

مارسلو ابرارد وزیر امور خارجه مکزیک در فرودگاه بین‌المللی مکزیکوسیتی^۱ و هم‌زمان با ورود یک هواپیما از شیکاگو امریکا حامل دو هزار دستگاه کمک تنفسی حاضر شد. این محموله شامل دستگاه‌های کمک تنفسی از مدل E30 شرکت فیلیپس است که به‌طور ویژه برای ارائه خدمات به بیماران تنفسی کووید - ۱۹ طراحی شده و مقرر است در بیمارستان‌های عمومی در سراسر مکزیک توزیع گردد. آقای ابرارد در یک توثیت از گروه مکزیکو، شرکت لنوا، آیبو اس او تلویسا که در تهیه این دستگاه‌ها به مکزیک کمک کردند، تشکر کرد.

صندوق بین‌المللی پول:

اعطای وام صندوق بین‌المللی پول به ۱۱ کشور امریکای لاتین و حوزه کارائیب. صندوق بین‌المللی پول جهت کاهش تبعات بیماری کووید - ۱۹ به یازده کشور امریکای لاتین و حوزه کارائیب (یک‌سوم از کل کشورهای منطقه) وام داده یا با درخواست آن‌ها موافقت کرده است؛

جدول ۳. ارزیابی عملکرد امریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ (بررسی سیاست و اقدامات)

عنوان / موضوع	عملکرد

نقاط قوت	قرنطینه سریع
نقاط ضعف	افزایش فقر قبل از ورود بیماری، تضعیف انسجام اجتماعی، نارضایتی سیاسی و اجتماعی
آسیب‌ها	خسارت شغلی، کاهش درآمد، افت تولید ناخالص ملی (۳/۵٪) و افزایش بیکاری (۴/۳٪)، ورشکستگی هواپیمایی آریانا، کاهش رشد اقتصادی پاناما، کاهش سهم بخش خرده‌فروشی، تعلیق پروژه‌های زیربنایی، تعلیق ۱۰ هزار و ۴۲۰ منصب شغلی، تعدیل نیرو به دلیل صرفه‌جویی اقتصادی
راه‌کارها و اقدامات	بستن تمام مرزهای زمینی و هوایی، شروع فعالیت اقتصادی ۵ میلیون نفر، احیای نظام بانکی و بنگاهی، گرفتن وام از صندوق بین‌المللی پول، کمک ۸ میلیون دلاری سازمان توسعه بین‌المللی آمریکا برای مقابله با کرونا و ویروس، همکاری با دیگر کشورهای مجاور

جدول ۳-۱. ارزیابی عملکرد آمریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ (رسانه‌ها)

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط ضعف	استفاده از رسانه به‌عنوان جلسات تبلیغاتی برای انتخابات آمریکا به‌جای آگاهی‌بخشی مردم در رابطه با کرونا، سوءاستفاده ترامپ از جلسات در راستای آمادگی برای انتخابات، شایعات رسانه‌ای، ساده‌انگاری بیماری کرونا توسط رسانه‌ها
راه‌کارها و اقدامات	راه‌اندازی سایت‌های واکنش سریع برای جواب‌گویی به مردم

جدول ۳-۲. ارزیابی عملکرد آمریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ (واکنش ترامپ)

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط ضعف	آشنانیدن ترامپ با بیماری، عدم مدیریت اولیه بحران، حمایت‌نکردن از دستورالعمل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی

تأثیر کووید - ۱۹ بر کشور آمریکا

اقتصاد:

جدول ۴. ارزیابی عملکرد امریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ (اقتصادی)

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط ضعف	سقوط بازار سهام و رکود اقتصادی در ایالت متحده پس از اوج چرخه اقتصادی در فوریه سال ۲۰۲۰، افزایش هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی درمان اپیدمی از ۳۴ میلیارد دلار به ۲۵۱ میلیارد دلار، تغییرات رفتاری مصرف‌کنندگان در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۰، بسته‌شدن ۲۵ درصد از رستوران‌های امریکایی، اخراج و بحران اخراج‌شدن

اجتماعی، انتخابات، بحران مراقبت بیمارستان:

جدول ۵. ارزیابی عملکرد امریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ از دید ابعاد مختلف

عنوان / موضوع	عملکرد
بعد اقتصادی	سقوط بازار سهام و رکود اقتصادی پس از اوج چرخه اقتصادی ۲۰۲۰، افزایش هزینه‌های مراقبت بهداشتی درمانی، تغییر رفتاری مصرف‌کنندگان در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۰، بسته‌شدن ۲۵ درصد از رستوران‌های امریکایی، بحران اخراج‌شدن مردم (۳۰ الی ۴۰ درصد)
بعد اجتماعی	بیگانه‌ستیزی و نژادپرستی علیه امریکایی‌های آسیایی، نابرابری و اختلاف بین روشن‌پوستان اسپانیایی و سیاه‌پوستان، مرگ هیسپانیک‌ها و لاتینو
انتخابات	ضعف در ساختار انتخابات
بحران بهداشتی	کمبود تخت، پرستار و پزشک، کمبود کادر درمان، کمبود ظرفیت ICU در ابتدای بحران
اقدامات بهداشتی	استفاده از نمایشگاه‌ها، مزرعه و صحرا به‌عنوان بیمارستان

بررسی اثربخشی واکسن‌های کووید - ۱۹ در امریکا:

براساس گزارشات (هلکام و همکاران^۱، ۲۰۲۱) در حوزه اثربخشی واکسن‌ها در آمریکا این‌گونه بیان شد که افراد واکسینه‌نشده ۵ برابر بیشتر احتمال ابتلا، ۱۰ برابر احتمال بیشتر برای بستری شدن در بیمارستان‌ها ۱۱ برابر بیشتر احتمال مرگ‌شان وجود دارد. براساس پژوهش صورت‌گرفته در حوزه اثربخشی واکسن‌ها در برابر ویروس دلتا بیان شد که واکسن‌ها ۵۵ درصد حفاظت را در برابر نوع دلتا، ۸۰ درصد در برابر عفونت علامت‌دار و حدود ۹۰ درصد موجب جلوگیری از بستری شدن دارند. البته CDC گزارش داد اثربخشی واکسن از ۹۱ درصد نسبت به آلفا تا ۶۶ درصد نسبت به دلتا کاهش یافته است.

جدول ۶. ارزیابی عملکرد آمریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ (واکسیناسیون)

عنوان / موضوع	عملکرد
نقاط قوت	واکسیناسیون توده‌ای مردم، همکاری با اتحادیه واکسن و ایمن‌سازی برای تولید ۲۴۰ میلیون واکسن به کل جهان، واکسیناسیون ۱۲ کشور به‌تنهایی
راه‌کار و اقدامات	تسریع و توسعه بخش دولتی و خصوصی برای تولید واکسن در عملیاتی به‌نام وارپ توسط دونالد ترامپ، افزایش منابع واکسیناسیون در دولت بایدن، واکسیناسیون اجباری تمام کارکنان شعبه فدرال، دانشگاه، بخش خصوصی و عمومی.

بررسی و پاسخ به سوال اول

سؤال اول: نقاط قوت و ضعف عملکرد کشور آمریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ شامل چه مواردی است؟

در کشور آمریکا عدم برنامه‌ریزی در سطح بنگاه‌های متوسط و کوچک و نبود سیاست‌های حمایتی باعث شد که خیلی سریع بعد اقتصادی کشور آمریکا در پاندمی کووید - ۱۹ تحت تأثیر قرار بگیرد. با توجه به اینکه قرنطینه جز اولین مرحله برای پیشگیری از بحران کرونا محسوب می‌شد و کشور آمریکا خیلی سریع این قرنطینه کلی را اعمال کرد؛ اما به دلیل نبود سیاست‌های حمایتی، این کشور با بحران بیکاری مواجه شد. کووید - ۱۹ نشان داد که به‌دنبال آسیب به بخش اقتصادی در جامعه دیگر بخش‌ها هم

1. Helkam et al

درگیر می‌شود که در امریکا طبق پژوهش هلی (۲۰۲۰)، بحران دیگری به نام بحران بهداشت روانی به وجود آمد که عدم مدیریت آن طبق پژوهش لامبرت و همکاران (۲۰۲۰) موجب افزایش ترک کار، کاهش ساعات اداری و ازدست دادن کار شد. اما حوزه‌ای که بسیار جای سؤال و بررسی بیشتر دارد این است که چرا قرنطینه بالعکس عمل نمود؟ می‌توان طبق گزارشات مک‌کینزی عنوان کرد که دلیل آن افزایش فقر، تضعیف انسجام اجتماعی و بروز نارضایتی سیاسی - اجتماعی قبل از ورود کووید - ۱۹ به امریکا می‌باشد که در نتیجه موجب افت ۵/۳ درصد تولید ناخالص ملی و افزایش ۳/۴ درصد میزان بیکاری شد که شرکت مک‌کینزی اعلام کرده است که عدم مدیریت و نبودن برنامه درخصوص فقر تا سال ۲۰۳۰، موجب عدم دسترسی کشور امریکا به توسعه پایدار می‌شود. آلبالاسکو (۲۰۲۱) در پژوهش خود بیان کرد که بالارفتن آمار مرگ‌ومیر و شیوع بیشتر عفونت موجب افزایش نوسانات به اندازه S & P ۵۰۰ می‌شود که نیازمند بررسی بیشتر در طول زمانی بیشتر می‌شود؛ زیرا یک مقوله مهم که در نوسانات مالی باید بررسی شود همان مدیریت ریسک می‌باشد. هم‌چنین باهمیک و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان «تجزیه و تحلیل نرخ انتقال و مرگ‌ومیر در ایالت متحده امریکا» شاخص‌های تأثیرگذار در نرخ مرگ‌ومیر را شاخص‌های بهداشتی، روند تحریک و زیرساخت‌های مراقبت بهداشتی عنوان کرد. از دیگر ضعف‌های ساختاری که موجب تشدید بحران شد می‌توان طبق پژوهش شهرکی و تقی‌پور (۱۳۹۹) به استفاده ترامپ از رسانه‌های جمعی و جلسات اضطراری در راستای تبلیغ برای انتخابات، آشنانیدن ترامپ با بیماری و عدم مدیریت اولیه بحران اشاره نمود. در ادامه با توجه به مطالعات شرکت مک‌کینزی، کسب‌وکارهای کوچک در کشور امریکا آسیب‌پذیری زیادی داشتند؛ زیرا کشور امریکا هیچ برنامه حمایتی برای این کسب‌وکارهای کوچک خرده‌فروشی و غذاخوری‌های کوچک نداشت. به گزارش مک‌کینزی پاندمی کرونا موجب از بین رفتن ۴۰ درصد از این کسب‌وکارهای کوچک در امریکا شد و با توجه به نبود سیاست‌های حمایتی در امریکا، این کسب‌وکارها مجبور بودند که ۳۰ درصد از درآمد خود را صرف بدهی خود کنند؛ به همین دلیل موجب افزایش قیمت در خدمات در بخش کسب‌وکارهای کوچک شد.

پژوهش‌های مک کینزی بیان می‌کند که متأسفانه یکی از آسیب‌پذیرترین بخش‌ها در آمریکا از سال ۲۰۰۸، کسب‌وکارهای کوچک بوده است و در هر بحران به شش سال زمان نیاز دارند تا بتوانند به دامنه سطح فعالیت قبلی خود برسند؛ اما متأسفانه بیشتر این کسب‌وکار به دلیل عدم سیاست‌های حمایتی برای همیشه از بین می‌روند. می‌توان به دیگر چالش‌های اقتصادی در آمریکا نابرابری در اقلیت زنان و جوانان اشاره کرد که این نابرابری در گزارشات مک‌کینزی قبل از بحران‌ها هم وجود داشت که در بحران کووید - ۱۹ در نظرسنجی مک‌کینزی، ۴۵ درصد از سیاه‌پوستان و ۴۱ درصد از امریکایی‌های اسپانیایی‌زبان بیان کردند در بحران کرونا بدون کار، کمی بیشتر از دو ماه می‌توانند هزینه زندگی خود را پرداخت کنند. متأسفانه در کشور آمریکا سهم بالایی از دستاوردهای اقتصادی در دست خانوارهای با سطح بالای جامعه است که عدم مدیریت در این زمینه موجب شکاف‌های بزرگی در مشارکت نیروی کار، دستمزد و دستیابی در تحصیلات عالی شده است که این شکاف در پاندمی کرونا عمیق‌تر از گذشته خود را نشان داد. یکی از مواردی که همیشه کشور آمریکا در آن در بُعد اجتماعی دچار ضعف بوده است، عدم توجه به وضعیت عاطفی در آمریکا می‌باشد که این مورد در دوران پاندمی کرونا تشدید شده است و بیشتر تنش‌های عاطفی در دوران کووید - ۱۹ در مردان امریکایی نسبت به ازدست‌دادن کار بوده است. افراد مسن هم در این کشور دچار تنش‌های عاطفی روانی شدند؛ زیرا می‌ترسیدند طبق بیانیه کشور، درمان آن‌ها در اولویت نباشد. یکی از عواقب اجتماعی در همه‌گیری کرونا حوادث بیگانه‌ستیزی و نژادپرستی علیه امریکایی‌های آسیایی تبار گزارش شد که مطابق پژوهش وان بسکوم (۲۰۲۰)، میزان مرگ‌ومیر در سیاه‌پوستان یا سرخ‌پوستان و ... نسبت به سفیدپوستان دو برابر بود که این، در نتیجه تبعیض نژادی در آمریکا و عدم شرایط مناسب برای رنگی‌پوستان می‌باشد که موجب کاهش امید به زندگی و در نتیجه مرگ در آن‌ها می‌شود.

بررسی و پاسخ به سؤال دوم

سؤال دوم: کشور امریکا در مدیریت بحران کووید - ۱۹ چه راه‌کارهایی را درپیش گرفته است؟

با توجه به اینکه توجه به کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، زیربنای اقتصاد یک کشور می‌باشد، این کسب‌وکارها نیازمند یک برنامه‌ریزی خوب از طریق اقتصاددان‌ها و نیروهای آشنا با مدیریت بحران و آشنا با ابعاد یک جامعه هستند مونز و همکاران^۱ (۲۰۱۹) در پژوهش‌های خود به این نتیجه دست یافتند که در وهله اول یک کشور نیازمند تمرکز بر کسب‌وکارهای کوچک در سطح کشور برای زنده‌ماندن اقتصاد و بهبود وضعیت در بحران‌ها هستند.

نتیجه‌گیری

هدف از این مقاله، تمرکز بر این است که چگونه بحران کووید - ۱۹ بر فرهنگ، شیوه زندگی و کارآفرینی اجتماعی تأثیر می‌گذارد. این پژوهش بیان کرد که بحران اقتصادی در پاندمی کووید - ۱۹ موجب می‌شود که افراد جامعه برای زنده‌ماندن به سمت کارآفرینی بروند. یکی از مقوله‌های مهم در بحران‌ها، راه‌کار و اقدامات به‌کاررفته برای مقابله با بحران است. در همین راستا کشور امریکا در پاندمی کووید - ۱۹ برای حل بحران اقتصادی از استراتژی به نام انعطاف‌پذیری، یادگیری پویا و تجدید استراتژیک استفاده کرد. توجه به کارآفرینی و نیروهای کارآفرین جزء برنامه‌های دیگر امریکا برای حفظ محصولات و خدمات با هدف در اولویت قراردادن صاحبان کسب‌وکار و اقتصاد کلان جامعه بود (راتن^۲، ۲۰۲۰). فرصت‌های جدید و مسیرهای جدید در دوران کووید - ۱۹ فقط توسط کارآفرینان میسر است (هی و هری، ۲۰۱۹). در کووید - ۱۹ برای تجدید استراتژی، کشور نیازمند تیم کارآفرینی آشنا با استراتژی‌های انعطاف‌پذیر، نیاز به داشتن یک ذهنیت رهبری، اتخاذ تصمیم‌های چندگانه شیوه‌های مدیریت، حفظ رابطه خوب و شبکه قوی، شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها و اقدامات سریع است (آلون و همکاران^۳،

1. Mones et al
2. Ratan
3. Alon et al

۲۰۲۰: ۸). قابلیت یادگیری سازمانی پس از بحران نیز برای بهبود حیاتی است (وانگ و آلتینای^۱، ۲۰۱۲: ۱۴). بحران کووید - ۱۹ نشان داد که امریکا هیچ برنامه‌ای با قابلیت انعطاف‌پذیری و یادگیری سازمانی از بحران‌های قبلی نداشته است و ضعف در پی‌ریزی هر کدام از استراتژی‌ها، موجب رکود در اقتصاد امریکا شد (آنسل و بوین^۲، ۲۰۱۹: ۱۰۷۹). بدیهی است که افزایش نرخ بیکاری و درصد افراد گرفتار فقر و فقر مطلق، تأثیرات سیاسی و اجتماعی خود را به دنبال داشته باشد. بر همین مبنا، بسیاری از دولت‌ها و احزاب سیاسی منطقه در خلال بحران، نیم‌نگاهی نیز به انتخابات و اهداف سیاسی خود دارند. همین مسأله نوع سیاست‌گذاری، اقدام و اطلاع‌رسانی درخصوص همه‌گیری کووید - ۱۹ را از کشوری به کشور دیگر متفاوت می‌سازد. با توجه به تأثیرات مختلفی که هر بحران بر یک کشور می‌گذارد، نیازمند این می‌باشیم تا عملکرد کشور بزرگی مانند امریکا را بررسی کنیم. با توجه به موضوع قرنطینه در امریکا و به‌وجود آمدن رکود اقتصادی، یکی از اقدامات در کلمبیا، شروع مجدد فعالیت اقتصادی ۵ میلیون نیروی کار اعم از کارگر و کارمند بود. در ادامه ایالت پاناما جهت احیای نظام بانکی و بنگاه‌های اقتصادی از نهادهای بین‌المللی به میزان ۱ میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار وام گرفت. کشور امریکا در ابتدای بیماری با دیگر کشورها و سازمان ملل همکاری نمی‌کرد؛ اما در ادامه سیاست خود را تغییر داد و میزان همکاری و شیوه مراوده با دیگر کشورها و سازمان‌های بین‌المللی را گسترش داد و میزان ۸ میلیون دلار برای مدیریت بحران کرونا در دنیا به سازمان توسعه بین‌المللی کمک کرد و برای احیای نظام اقتصادی از صندوق بین‌المللی پول، وام‌های کم‌بهره گرفت. در ادامه برای کاهش نگرانی مردم، سایت‌های واکنش سریع برای جواب‌گویی به مردم نسبت به بیماری را راه‌اندازی کرد. اگر بخواهیم به بهترین اقدامات کشور امریکا در راستای مدیریت بحران کرونا اشاره کنیم می‌توان به تسریع و توسعه بخش دولتی و خصوصی برای تولید واکسن در عملیاتی به‌نام وارپ توسط دونالد ترامپ و افزایش منابع واکسیناسیون توسط دولت بایدن و دستور واکسیناسیون اجباری در سطح جامعه اشاره کرد؛ اما با توجه به اقدامات صورت‌گرفته توسط کشور امریکا در راستای

1. Wang and Altinay
2. Ansell and Boin

بحران اقتصادی در پاندمی کرونا اعم از بهره‌برداری از مؤسسات موجود، تکمیل تلاش - های امدادی فدرال، سیستم‌های مالیاتی، کمپین‌ها برای تحریک اقتصادهای محلی به‌ویژه با تمرکز بر کسب‌وکارهای کوچک اشاره کرد. با توجه به راه‌کارهای ارائه‌شده در راستای مدیریت بحران کرونا، کشور امریکا همیشه با بحران اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ زیرا این یک کشور به‌عنوان یک کشور سرمایه‌داری بسیاری از افراد جامعه و رنگی پوستان را حمایت نمی‌کند و ثروت در امریکا در دست بخشی از افراد جامعه می‌باشد و دولت امریکا هیچ سیاست جدی و راه‌کاری را برای قشر ضعیف جامعه به‌کار نگرفته است و بیشتر تأکید آن بر کارکنان دانشی می‌باشد؛ زیرا بیشتر بر اکوسیستم‌های نوآوری تأکید و هم‌چنین به‌دنبال سرمایه‌گذاری برای جذب استعدادها یا نخبه‌ها در سراسر جهان با هدف ترویج انعطاف‌پذیری در زیرساخت‌های خود می‌باشد؛ اما هیچ برنامه حمایتی برای کسب‌وکارهای کوچک و خرده‌فروشی‌ها ندارد که این موجب رکود اقتصادی بیش‌ازپیش در امریکا می‌شود؛ زیرا قسمتی از جامعه نادیده گرفته شده است.

با توجه به اینکه کشور امریکا یک کشور سرمایه‌دار با زیرساخت‌های پیشرفته و برخوردار از منابع فراوان در زمینه‌های مختلف از جمله بهداشت و پزشکی می‌باشد، علی‌رغم تبلیغات گسترده رسانه‌ای در تلاش ادعاهای واهی و فریبکاری و نشان‌دادن امریکا به‌عنوان قدرت اول دنیا، بحران کرونا واقعیت چهره امریکا را در ناتوانی دولت مردان در مدیریت و کنترل بحران‌های داخلی این کشور را نشان داد. هر روز شاهد مرگ و میر بالا در پاندمی کرونا و افزایش بیکاری و رکود اقتصادی بودیم. در مقایسه کشور ایران به‌عنوان یک کشور جهان سومی با وجود همه تحریم‌ها که به‌درستی از آن‌ها به تروریسم اقتصادی، حقوق بشری و بهداشتی امریکا تعبیر شده و با تمام تبلیغات منفی جاری علیه آن، توانست با مدیریت جهادی و اتکا بر توانمندی‌های ملی و بهره‌مندی از اصول اقتصاد مقاومتی و با توجه به استفاده از طرح شهید حاج قاسم سلیمانی و نهادهای انقلابی از جمله بسیج و سپاه پاسداران، بحران کرونا را به‌خوبی مدیریت نماید.

منابع

- احمدی جشفقانی، حسینعلی (۱۳۹۹)، رفتارهای مقابله با کووید - ۱۹ در ایران و امریکا، طب دریا، ۲ (۱)، ۶۷.
- امرائی، مهدی؛ فرجی خیای، فرزاد (۱۳۹۹)، مطالعه تطبیقی سیاست‌های کنترلی کشورهای ایران، کره جنوبی، چین و آلمان در مقابله با کووید - ۱۹، پایش، ۱۹ (۶): ۶۳۳-۶۴۴.
- امیدی‌فر، علی؛ مرادی‌فر، سعیده (۱۴۰۰)، روایت راهبردی دیپلماسی دیجیتال امریکا علیه چین در پاندمی کرونا، ۵۸، ۳۶۲-۳۴۱.
- پولادی، مهدیو همکاران (۱۳۹۹)، بررسی مدیریت کارآمد کشورهای مختلف در پاندمی کووید - ۱۹، مجله طب دریا، ۲ (۱)، ۲۵-۱۸.
- توسلی رکن‌آبادی، مجید؛ اسماعیلی، بشیر (۱۳۹۲)، بررسی جایگاه سینمای هالیوود در دیپلماسی رسانه‌ای امریکا: بازنمایی، هژمونی فرهنگی و پیشبرد اهداف سیاست خارجی، تحقیقات سیاسی و بین‌المللی، ۵ (۱۶)، ۱۱۷-۱۴۱.
- جهانگیری، سعید؛ فرحان‌جم، مهسا؛ متقی، ابراهیم (۱۳۹۹)، واکاوی چگونگی افسول هژمونی امریکا در عرصه جهانی با تأکید بر ویروس کرونا (ازمنظر حقوقی و سیاسی)، جستارهای سیاسی معاصر، ۱۱ (۴).
- حبیب‌زاده ملکی، اصحاب؛ جوادیان، رضا، راهبردهای رسانه‌ای در مدیریت بحران، فصلنامه توسعه، سال پنجم، شماره ۱۰.
- حسینی مونس، سیداحمد؛ کیا، علی؛ عزیززاده، هادی (۱۳۹۰)، ارزیابی عملکرد مدیران پروژه با استفاده از استاندارد PMBOK، مدیریت استاندارد و کیفیت، ۱، ۲۰-۳۱.
- خورشیدی، کامبیز؛ بهادری، هادی، تحلیل ساختار مدیریت بحران ایالت متحده امریکا، کتاب دوم چکیده مقالات در دومین کنفرانس بین‌المللی مدیریت بحران.
- داستانی، میثم؛ قربانی، محمد (۱۴۰۰)، مروری بر انتشارات علمی ایران در حوزه کووید - ۱۹ در سال ۲۰۲۰: یک مطالعه علم‌سنجی، نشریه طب انتظامی، ۱۰ (۳): ۱۴۸-۱۴۱.
- دانایی‌فرد، حسن؛ نصیری، معصومه (۱۳۹۰)، ارتقای آمادگی استراتژیک برای مدیریت بحران در بیمارستان‌های دولتی و خصوصی، فصلنامه مطالعات مدیریت راهبردی، ۲ (۸)، ۱۴۰-۱۲۳.
- رضوانی، حمیدرضا (۱۳۹۹)، مدیریت بحران سازمانی، ماهنامه علمی آموزشی تدبیر، ۱۷۱ (۱۷)، ۲۵-۲۰.
- ساجدی، امیر؛ قربانی شیخ‌نشین، ارسلان؛ بازگیر، محمدبشیر (۱۴۰۰)، تشدید تحریم‌های یک‌جانبه امریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در زمان شیوع کووید - ۱۹، نشریه علمی - پژوهشی دانش سیاسی، ۱۷ (۱)، ۸۷-۱۰۸.
- علمداری، شهرام (۱۳۸۶)، الگوها و دیدگاه‌ها در مدیریت بحران، بوستان حمید، چاپ اول.

علی‌احمدی جشفقانی، حسین (۱۳۹۹)، مدیریت بحران اپیدمی کووید - ۱۹، فصلنامه مدیریت بحران و وضعیت‌های اضطراری، (۳) ۱۲، ۲۹-۷.

گاتز چاک، جک (۱۳۸۳)، مدیریت بحران (در بخش‌های خصوصی و دولتی)، ترجمه علی پارسائیان، تهران: انتشارات ترمه.

ماهر، علی؛ الممیر، راضیه؛ طغیانی، راهله؛ صفری، محمدصالح (۱۳۹۹)، مدیریت بحران کووید - ۱۹: بازمهندسی نظام ارائه خدمات سلامت در ایران، مجله علمی سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران، (۱) ۳۸، ۱۸-۱۱.

محمودی، جعفر، پوررضا، ناصر؛ تربتی، امیر (۱۳۹۱)، الگویی برای شناسایی شاخص‌های کلیدی عملکرد با استفاده از کارت امتیابی متوازن و پویایی‌های سیستم، توسعه سازمانی پلیس، ۴۲، ۲۹-۴۸.

منصوری موید، فرشته (۱۳۹۸)، معرفی الگویی برای مدیریت بحران‌های سازمانی با رویکردی راهبردی، مطالعات مدیریت راهبردی دفاع ملی، ۳ (۹)، ۴۶۷-۴۸۸.

مدیریت بحران در ایالت متحده آمریکا، مؤسسه مطالعات توسعه و فناوری تحلیلگران تهران، تهران، تدسای، ۱۳۸۵.

میتراف، یی‌ین؛ گاس، انگناس (۱۳۸۱)، مدیریت بحران پیش از رویداد، ترجمه محمود توتونچیان، تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی.

ندیمی شهرکی، مجتبی؛ تقی‌پور، فائزه (۱۳۹۹)، بررسی تطبیقی مبانی و روند سیاست رسانه‌های جمهوری اسلامی ایران با آمریکا در قبال بحران کرونا در زمان پیک اول، دومین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روان‌شناسی و مشاوره، شیروان.

یقین‌لو، مهرانگیز؛ خلیلی عراقی، مریم (۱۳۸۳)، بحران و مدیریت بحران، بررسی آثار مثبت و منفی بحران در سازمان‌ها، مجله تدبیر، شماره ۱۴۵.

<https://abcnews.go.com/Business/pppending-struggling-small-businesses-sseek-lifeline/story?id=72217561>

https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A7%DB%8C%D8%A7%D9%84%D8%A7%D8%A_%D9%85%D8%AA%D8%AD%D8%AF%D9%87_%D8%A2%D9%85%D8%B1%DB%8C%DA%A9%D8%A7

https://fa.wikipedia.org/wiki/%DA%A9%D9%88%D9%88%DB%8C%D8%AF_%DB%B1%DB%B9

https://www.afcurgentcarefresno.com/?gclid=Cj0KCQiAnaNBhCUARIsABEee8Ud_cu2yIHina-zSGqQAYYP6hTHzfKnRcfgZjlbW0bgJdu2HPdyEVsaAvM7EALw_wcB

<https://www.mckinsey.com/business-functions/marketing-and-sales/our-insights/survey-us-b3b-decision-maker-response-to-covid-19-crisis>

<https://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/the-coronavirus-effect-on-global-economic-sentiment>

- <https://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/the-war-on-covid-19-what-real-wars-do-and-dont-teach-us-about-the-economic-impact-of-the-pandemic>
- <https://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/global-economics-intelligence-executive-summary-november-2020>
- <https://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/global-economics-intelligence-executive-summary-november-2020>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/what-goes-up-must-come-down-right>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/covid-19-crisis-could-almost-triple-us-credit-card-losses>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/prepandemic-employment-levels-for-the-most-vulnerable-especially-american-women-wont-return-until-after-2024>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/covid-19-ruined-finances-across-the-us-heres-who-suffered-most>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/covid-19-ruined-finances-across-the-us-heres-who-suffered-most>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/coronavirus-leading-through-the-crisis/charting-the-path-to-the-next-normal/the-earliest-that-us-hotels-return-to-pre-covid-19-revenues-might-be-2022>
- <https://www.mckinsey.com/featured-insights/sustainable-inclusive-growth/a-sustainable-inclusive-and-growing-future-for-the-united-states>
- <https://www.mckinsey.com/industries/consumer-packaged-goods/our-insights/us-food-supply-chain-disruptions-and-implications-from-covid-19>
- <https://www.mckinsey.com/industries/financial-services/our-insights/banking-system-resilience-in-the-time-of-covid-19>
- <https://www.mckinsey.com/industries/financial-services/our-insights/us-insurance-market-trends-during-the-pandemic>
- <https://www.mckinsey.com/industries/financial-services/our-insights/us-insurance-market-trends-during-the-pandemic>